

BTA

BERGEN TAMILSK AVIS

50

தேன் தமிழ்தழ்

Org.nr: 926 840 320 - ISSN: 2703-8440 (Print ISSN: 2703-8785)

May, June 2026

Door Al regeneraerde insood

ஒவியம்: தேவ அபிரா

ஆசிரியம்!

அன்பார்ந்த உறவுகளே!

தேன் தமிழிதழ் தனது 50வது இதழை உங்கள் கரங்களில் தவழவிடும் இந்த இனிய தருணத்தில், பெரு மகிழ்வுடன் இதழ் வாயிலாகவே உங்களைச் சந்திப்பதில் பெரும் மகிழ்வு அடைகிறோம்.

புலம்பெயர் மண்ணில் வாழும் தமிழ் மக்களின் மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு, கலை கலாசாரம், அரசியல் மற்றும் சமூக உறவுகளை இணைக்கும் பாலமாக தேன் தமிழிதழ் வலம் வருகிறது என நம்புகிறோம். மாதந்தோறும் வெளிவரும் இவ்விதழ் வெறும் எழுத்துப்படைப்புக்களின் தொகுப்பாக அல்லாமல், தாய்மொழியின் வாசனையையும் தமிழரின் வாழ்வியலையும் சுமந்து செல்லும் ஒரு சமூகப் பதிவாக வலம் வருகிறது.

இந்த ஐம்பது இதழ்களின் பயணத்தில் பல எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், சிந்தனையாளர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், ஆன்மிகக் குருக்கள், இளம் படைப்பாளர்கள் மற்றும் எமது எதிர்கால மன்னர்களான சிறுவர்களும் தங்கள் சிறப்பான படைப்புகளால், தேன் தமிழ் இதழை செழுமைப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களது பங்களிப்புகளே எங்கள் இதழின் மிகப்பெரும் பலமாகும்.

அதேபோல், ஒவ்வொரு மாதமும் ஆர்வத்துடன் இதழினை முழுமையாக வாசித்து, உள்வாங்கி தங்கள் கருத்துகளாலும் ஊக்கத்தாலும் எங்களை முன்னோக்கி நகர்த்திய வாசகர்களுக்கும் எங்கள் இதயங்கனிந்த நன்றிகள்.

புலம்பெயர் சூழலில் தமிழ் மொழியை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய பொறுப்பு இன்று மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. அந்தப் பணியினை சிறிதென்றலும், அர்த்தமுள்ளதாக தேன் தமிழிதழ் செய்து வருகின்றது எனவும் நம்புகிறோம்.

ஏராளமான தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்கள் நாள்தோறும் வெளியாகி கொண்டே தான் இருக்கிறது. தாயகத்திலும் புலம் பெயர் நாடுகளிலுமிருந்து ஏராளமான இலக்கிய படைப்பாளிகள் சமூகம் சார்ந்த படைப்புக்களை, பத்திரிகைகளை, இதழ்களை தந்த வண்ணமே உள்ளனர். இது எமக்கு பெரும் மகிழ்வை தருவதோடு, அவர்களது படைப்புக்களை தொடர்ச்சியாக வாசித்தன் பயனே தேன் தமிழிதழும் வெளிவரக் காரணமாய் இருக்கலாம்.

நேர்வேயில் பல பாகங்களிலுமிருந்து பலவித இலக்கிய இதழ்கள் முன்னர் வெளிவந்தமை குறிப்பிடப்பட வேண்டியதே. அதேவேளை அவை குறுகிய காலத்துள்ளேயே நிறுத்தப்பட்டமையும் வருந்தத் தக்கதாகும். இன்று மெளனித்து இருக்கும் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தமது படைப்புக்களை நம் சமூகத்துக்குத் தர வேண்டும் என்பதும் எமது அவாவாகும்.

தேன் தமிழிதழ் 50வது இதழ் வரையும் பயணிக்கவும், இன்னும் தொடரவும் தனது திறனையும், சக்தியையும் நேரத்தையும் முழுமையாக அர்ப்பணித்து இதழினை வடிவமைத்து தரும் தமயந்தி அண்ணாவுக்கு உளம் நிறைந்த நன்றிகளை கூறியேயாக வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாது எமது வாசகர்களுக்கு ஏற்ப பயன்தரும் பல ஆக்கங்களையும் தந்து வருகின்றார். அவரது அயராத உழைப்பே தேன் தமிழிதழ் சிறப்பாக மலர்கின்றது எனலாம்.

கடந்த 50 இதழ்களிலும் இடையறாது “சிறுவர் பக்கம்” பகுதியை சிறப்புற அலங்கரித்து வருவது ஜெனீரா ஷங்கர் ஆகும். பன்மொழிகளும் பேசும் சிறுவர்களின் கைவண்ணங்களையும், படைப்பாற்றல்களையும் ஒருங்கிணைத்து வாசகர்களிடம் கொண்டு சேர்த்ததோடு மட்டுமல்லாமல், சிறுவர்களின் உளநலம், ஆளுமை வளர்ச்சி மற்றும் நல்லெண்ணப் பண்புகளை மேம்படுத்தும் பல்வேறு பயனுள்ள ஆக்கங்களையும் வழங்கி வருகிறார். அவருக்கும் எமது உளநிறை நன்றிகள்.

புலம்பெயர் வாழ் தமிழ் மக்கள் ஏராளமானோர் தமது உடல் உள நலனில் கவனம் செலுத்தாது அன்றாட வாழ்வின் வேகத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு நன்கு பயன்தரும் வகையில் மருத்துவ ஆலோசனைகளை மிகவும் இலகுவாகவும், எமது தாய் மொழியும் தமிழ் மொழியிலேயே எளிதாக புரிந்துகொள்ளும் வகையிலும் ஏராளமான பதிவுகளை தந்தவர் மருத்துவ கலாநிதி லிமலநாதன் அவர்கள். அதுமட்டுமல்லாது, எமது வாசகர்களிடமிருந்து வந்த ஏராளமான உடல்நலம் சார்ந்த கேள்விகளுக்கும் பொறுமையுடனும் தெளிவுடனும் பதிலளித்து, அவர்களின் சந்தேகங்களை நீக்கி வழிகாட்டியுள்ளார். அவரது அர்ப்பணிப்புமிக்க பணி, வாசகர்களுக்கு விழிப்புணர்வை கொடுத்ததோடு, சமூக நலனுக்கும் பங்காற்றி உள்ளது. அவருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இவர்கள் தவிரவும் சமூக அக்கறையோடும், இலக்கிய நயத்தோடும் ஏராளமான படைப்புக்களை தந்துவரும் அனைவருக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றிகள். அவர்களது ஆக்கங்களே தேன் தமிழிதழ் சிறப்புற மலர காரணம் எனலாம்.

இவர்கள் மட்டுமன்றி, சமூக அக்கறையுடனும் இலக்கிய நயத்துடனும் பல்வேறு துறைகளில் ஏராளமான ஆக்கங்களை வழங்கி, தேன் தமிழிதழின் வளர்ச்சிக்கும், வளத்திற்கும் பங்களித்த அனைத்து படைப்பாளிகளுக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அவர்களது படைப்பாற்றல் மிக்க ஆக்கங்களே தேன் தமிழ் இதழ் சிறப்புற மலரவும், வாசகர்களின் மனங்களில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெறவும் முக்கிய காரணமாக அமைந்துள்ளன.

இந்த வெற்றிப் பயணத்தில் எங்களுடன் கைகொடுத்து இணைந்து பயணித்த எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஆலோசகர்கள், வாசகர்கள் மற்றும் நலன்விரும்பிகள் அனைவருக்கும் மீண்டும் எமது மனமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகின்றோம். உங்கள் தொடர்ந்த ஆதரவும் அன்பும் ஊக்கமும் தேன் தமிழிதழின் தொடர் பயணங்களுக்கும் உறுதுணையாக இருந்து, மேலும் பல உயரங்களை எட்ட வழிகாட்டும் என்ற முழு நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

நன்றியுடன்,

யூலியஸ் அன்ரனி

(தேன் தமிழிதழ் ஆசிரியர்)

தேன் தமிழிதழ்

Ansvarlig redaktør: Julius Antoni

ஆசிரியர்: யூலியஸ் அன்ரனி

தொலைபேசி எண்: (47) 924 63 674

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

**Vipps 729129, eller
bank konto: 3626 31 78585**

தேன் தமிழ் இதழின்

50வது சிறப்பு வெளியீடு

Fr. J. S. René Beshman OMI

“வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகின்றான்” என்கின்றார் பிரான்சிஸ் பேக்கன். ஆனால் இப்பொழுதும் பூரணமாகாத மனிதர்களாக நாம் இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் அலைந்து திரிவதுதான் யதார்த்தம்.

பரிபூரண அறிவென்பது, ‘கற்க கசடறக் கற்றவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக’ இது வள்ளுவ பெருந்தகை பொன் வாக்கு. ஆனால், ஊடகத்துறையை ஊடறுத்துள்ள இலத்திரனியல் வளர்ச்சியானது புத்தக வாசிப்புப் பழக்கத்தைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்கியிருக்கின்றது.

புத்தகங்களை காகிதங்களில் அச்சடித்து, அதனது வாசனையை முகர்ந்து, அந்த புத்தகங்களில் இருக்கும் கருவூலத்தைக் கண்களால் உள்வாங்கி, மனதிலே ஓடவிட்டு, அறிவிலே திறனாய்வு செய்கின்ற சுகமே தனி. ஆனாலும், இப்பொழுதெல்லாம் அனைவரும் இலத்திரனியல் புத்தக வாசிப்பிற்குள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கட்டாயம் வந்தேயாக வேண்டிய, தவிர்க்க முடியாத நிர்ப்பந்தத்திற்குள் இருக்கின்றோம்.

வெறுமனே, நீல்ஸ்களைத் தட்டி அவசரஅவசரமாக ஆட்டங்களையும், பாடல்களையும், தேவையற்ற பல விமர்சனங்களையும் பார்வையிடும் ஒரு சமூகச் சூழலில் இந்தத் “தேன் தமிழ் இதழ்” ஐம்பது வெளியீடுகளைத் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு, அதிலும் குறிப்பாக புலம்பெயர் தேசத்தில் சாதித்திருப்பது மறுமுறை யோசியாது மனமாற பாராட்டப்பட வேண்டியதொரு விடயமாகும்.

திரு. தமயந்தியின் அட்டைப்படம் தொடங்கி திரு. யூலியஸ் அன்ரனி அவர்களின் ஆசிரியர் தலையங்கம் ஈறாக அத்தனை விடயங்களும் தேனொழுகும் அமிர்தங்களே.

இலங்கை, இந்தியா, நோர்வே சர்வதேசமென்று அரசியலும், சர்வமத போதனைகளும், மருத்துவம், கவிதை, சிறுகதை, சிறுவர் பக்கம், போன்ற துணுக்குகளும் ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் பளிச்சிடும்.

அறியாத பல விடயங்கள், தெரிந்தும் உணராத சில சம்பவங்களை ஆழமாகவும் அழகாகவும் எடுத்துரைக்கும் பாங்கே தனி. தேன் தமிழ் இதழ் என்ற பெயரும், அந்த பெயருக்கேற்ற அழகுற அமையும் அதன் பொலிவான தோற்றமும், பக்கங்களின் வடிவமைப்பும், வாசிப்புத் தோரணையை இன்னும் ஊக்கப்படுத்துவதை நான் உள்ளூர உணர்ந்துள்ளேன்.

வாழ்க உங்கள் தமிழ்ப் பணி வளர்க உங்கள் சமூகப் பணி. எல்லாம் வல்ல இறைவனின் ஆசீர்நம் அருளும் உங்கள் குழுவினருடன் இருப்பதாக!

டிஜிட்டல் பொதுவெளியில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்துகள்

-அன்ரனி யூலியஸ்-

சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் டிஜிட்டல் பாதுகாப்பு குறித்த ஐரோப்பிய மாநாடு

கருத்துச் சுதந்திரம், இணையப் பங்கேற்பு மற்றும் திறந்த பொதுவிவாதங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டே, இணையத்தில் காணப்படும் தீங்கு விளைவிக்கும் ஊடகங்கள், இணையத் தளங்கள் மற்றும் உள்ளடக்கங்களில் இருந்து சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்களை எவ்வாறு பாதுகாப்பது என்பது இன்றைய உலகின் முக்கிய சவால்களில் ஒன்றாக உருவெடுத்துள்ளது.

இந்தப் பின்னணியில், Norwegian Media Authority மற்றும் European Audiovisual Observatory ஆகியவை இணைந்து, “திறந்த மற்றும் பாதுகாப்பான பொது வெளியில் இணையவழித் தீக்கிலிருந்து இளைஞர்களைப் பாதுகாத்தல்” என்ற தலைப்பில் ஐரோப்பிய மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்திருந்தன.

இம்மாநாட்டில் பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்த அரசு அதிகாரிகள், ஆய்வாளர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் டிஜிட்டல் ஊடக நிபுணர்கள் பங்கேற்று, டிஜிட்டல் பொது வெளியில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்துகள் மற்றும் அவற்றை எதிர்கொள்ளவேண்டிய நடைமுறைகள் குறித்து கருத்துப் பரிமாற்றங்களிலும் அறிவுப் பகிர்வுகளிலும் ஈடுபட்டனர்.

Mari Velsand அவர்கள் 2026 ஆம் ஆண்டிற்கான ஐரோப்பிய ஒலி-ஒளி கண்காணிப்பகத்தின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றதைத் தொடர்ந்து, அனைத்து உறுப்பு நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் பங்கேற்கும் வகையில் ஒரு திறந்த ஊடக மாநாட்டை நடத்தும் பொறுப்பை நேர்வே ஏற்றுக்கொண்டது.

அதன் ஒருபகுதியாகவே இம்மாநாடு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது. மாநாட்டில் இடம்பெற்ற விளக்கவுரைகள், குழு விவாதங்கள் மற்றும் கலந்துரையாடல்களில், விமர்சன ஊடக அறிவு (Media Literacy), இணையப் பாதுகாப்பு,

டிஜிட்டல் தளங்களின் பொறுப்புணர்வு, குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களின் உரிமைகள், அத்துடன் சர்வதேச ஒத்துழைப்பின் அவசியம் போன்ற பல்வேறு அம்சங்கள் விரிவாக ஆராயப்பட்டன.

டிஜிட்டல் உலகம் நாளுக்கு நாள் விரிவடைந்து வரும் நிலையில், அதன் நன்மைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டே அதன் ஆபத்துகளிலிருந்து இளம் தலை முறையினரைப் பாதுகாக்க அரசுகள், கல்வி நிறுவனங்கள், ஊடக அமைப்புகள் மற்றும் பெற்றோர்கள் இணைந்து செயல்பட வேண்டிய தேவையை இம்மாநாடு மீண்டும் வலியுறுத்தியுள்ளது.

உலகெங்கும் வாழும் சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கான பாதுகாப்பான டிஜிட்டல் சூழலை உருவாக்குவதில் இத்தகைய சர்வதேச முயற்சிகள் பயனுள்ள பங்களிப்பை வழங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. சிறுவர்களும் இளைஞர்களும் இணைய உலகை அறிவுடனும் பாதுகாப்புடனும் பயன்படுத்துவதற்கான விழிப்புணர்வை மேம்படுத்த இம்மாநாடு ஒரு முக்கிய முன்னெடுப்பாக அமைந்துள்ளது.

Mari Velsand - Direktør, medietilsynet.

Arkivfoto: Eskil Wie Furunes

நெற்கொழு தாசன் கவிதைகள்

இனியாவது விட்டுவிடுவார்கள்

“இனியாவது விட்டுவிடுவார்கள்”
குரல் எழாத
அந்திமப்பொழுதில் எண்ணியிருக்கக்கூடும்
நிணம் ஊறிய மண்ணில்
உடலைத் தின்றவர்கள் முன்னிருந்து.

அவர்களின்
திசைகள் கிழிந்த ஓலம்
நெடிய இரவின் ஊளை
கைவிடப்பட்ட சொற்கள்
பிளந்த உடல்களிலிருந்த வாடைகள்
சலனமற்று அந்தரித்துவிழுந்த இறுதிமுச்சுகள்
நிலப்படிவுகளிலிருந்து மேல் வருகின்றன.

பாடசாலை உடையிலிருந்தவர்கள்
நகர் புகும் தேவையிலிருந்தவர்கள்
வீடுகளை நினைவில் சமந்து திரும்பியவர்கள்
மகளைத் தேடியவந்த தந்தை
மகவைக் கைவிடாத தாய்
யார் இவர்கள்?

நாங்கள் எலும்புக்கூடுகளை
எண்ணி அடையாளமிடுகிறோம்.

உப்புக் காற்றும்
தரவைப் பறவைகளும்
நீளநெருஞ்சி கொடிகளும் அன்றுமிருந்திருக்கும்

குருளைக் கற்களும்
பரந்த வெளியின் கூதலும்
முதுமரங்களும் அன்றுமிருந்திருக்கும்
கற்றையிருளும் நட்சத்திரங்களும்
பற்றுத்தறந்தவனுக்கு அமைத்த பீடங்களும்

பிரித் ஓதல்களும் அன்றுமிருந்திருக்கும்
இருந்துமென்ன,
எங்களுக்கு சொல்வதற்கு சாட்சியமுமில்லை
கிடைப்பதற்கெனவொரு நீதியுமில்லை
திரும்பிப் பார்ப்பதற்கு உலகமுமில்லை
சொல்லிக் கேட்பதற்கு மனிதர்களுமில்லை
முதுகிழவியின் தமிழ்ப்பிள்ளைகளுமில்லை
இங்கோர் அதிசயமும் நிகழ்ந்துவிடப்போவதில்லை

புதைமேடுகளில்
குருதியோடிய இடங்களில்
கதறியழுத வெளிகளில்
அநாதரவாக்கப்பட்ட பிணங்களில்
இருளின் முகத்தோடு
ஒருக்களித்துக் காத்திருக்கின்ற சாக்குருவியும்
ஒப்புக்கொடுத்த பிள்ளையைத்தேடி
வாதைகளில் அறையப்பட்டு
மரித்தும் உயிர்த்தும் அழியாத் துயரில்
செத்ததன்னுடல் சமந்தலைகின்ற முதுதமிழ்த்தாயும்
தேசவரைபடத்தின்
இருதுருவக் குறிகாட்டிகளாகயிருக்கும்வரை

வாழ்வென்பது
இந்நிலத்தில் பாழ்

1-

உலைக்கள நெருப்பின் லாவண்யத்தில்
மலர்களை தீண்டிப்போகும்
வண்ணத்திப்புச்சியாய்
நினைவுகள் தகித்தலைகின்றன.

உச்சிமுகர்ந்து
பிரிந்தநாளின் வாசனை
முடிவற்றநீளும் உச்சாடனமென
கண்களில் வழிந்த மெளனத்தின் இருப்பு
பெருமழைக்காலத்தின் இருளென

உவகை கொள்ளுமென
இவ்வலகு
எதனையும் படைத்ததில்லை
உணையும் தவிர
நீயொரு எரிசுடர் அல்லது தீமலர்

2-

எவற்றிலிருந்தும்
'விடுவீத்தல்'
நிகழ்ந்து விடுவதேயில்லை
நாள்கள் புரண்டுபடுத்தாவும் சூரியன்
வந்துவிடுகிறதுதான்.
புராதன வழியில் ஊடுருவிச்செல்லும் நினைவில்
கட்டுண்ட காலம் ஒரு வள்ளிக்கொடிபோல.
இடைநடுவில் திரும்புவதென்றாவும்
சாங்கிய சடங்குகள் ஆயிரம்.
நிறைவுறாதவைகள் குறித்த முறைப்பாடுகள்
பட்டுப்பழுவின் கூடுகளாக இறக்கிக்கிட்டுக்கின்றன
இருந்தும்,
தொடுவானில்
ஒரு தீப்பொறி தோன்றுகையில்
தூரிகை வண்ணமேற்றிக்கொள்கிறது

காலத்தொடர்ச்சியின்

அழிவுற்ற தருணங்களில் தங்குமிடங்களை
வரித்துக்கொண்ட ஞாபகத்திலிருந்து
வெட்டியெடுத்த துண்டுகளை
சுமந்துகொண்டு புனிதப்பயணம்.
அவ்வப்போது ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது
சிவந்த இதழிலிருந்து கிடைத்த முத்தமென
'பயணிகள் கவனத்திற்கு' என்ற சொல்

3-

காலம்
ஊன்றிய வேர்களில் அழுந்திக்கிடக்கிறது
ஒருகையளவு

வாழ்வு

நிறங்களைப் பிரித்து
வலை பின்னி
அதன்
இழைகளைத்தானே அறுத்தும் விடுகிறது.

எதிர்ப்படும் கனவுகளிலிருந்து
வெளியேறிய பின்
இருள் நிலத்தில் ஆயிரம் வெள்ளிகள்.
நான் நிலத்தில் இருள்

அழிவுற்ற எரிகோளமாய்
குரலெடுக்கும் நினைவுகளில்
மெளனத்திற்கு பலநூறு இறகுகள்
நான் இறகின் மெளனம்.

நாடுஎன்பது நிகழாத
பரிபூரணம்.

மனோகரன் சின்னத்துரை

“மகளிர் ரியூசனுக்குக் காசு பத்தாது முடிஞ்சால் ஏதாவது உதவி செய்” என்று வேண்டுகோள் ஒன்றைப் பக்குவமாக முன்வைத்தா மூத்தக்கா.

“எவ்வளவு வேணும்?”

“எப்பிடையும் பத்தாயிரம் எண்டாலும் வேணும்”

ஏன்? எதுக்கு என்று ஆயிரம் கேள்விகேட்டு அக்காவைக் கஸ்ரப்படுத்த விரும்பவில்லை.

என்னுடைய நண்பருக்குத் தொலைபேசி அழைப்பை ஏற்படுத்தினேன்.

“ஏன் ரியூசனுக்கு பத்தாயிரம் தேவையோ?” என்றேன்.

“இல்லை உதை விடக்கூடவும் இஞ்ச தேவைப்படும்”

“ரியூசன் இல்லாமல் சோதினை எழுதேலாதோ?”

“உங்களுக்கு நாட்டு நடப்பு விளங்கேல்லை”

“அப்ப இலவசக்கல்வி என்று இப்ப இல்லை!?”

“அது எப்பவோ போட்டுது”

“பள்ளிக்கூடங்கள் என்ன செய்யுது?”

“பள்ளிக்கூடங்கள் விளையாட்டுப் போட்டிகள் வைக்குது. பந்தடிக்குது. கிரிக்கெற் விளையாடுது. இப்ப பிறைவேற் கிளப் மைச்சுகளிலயும் வேறை விளையாடுது, இதை விட இணைப்பாட விதானங்கள்”

“சரி, இவ்வளவு காசைச் சிலவழிச்சுப்போற ரியூசன்கள் என்னமாதிரி? எல்லாப் பிள்ளையளும் பாஸ் பண்ணுதுகளோ?”

“ஒரு அஞ்ச வீதம்!”

“ஒரு அஞ்சவீதம் பாஸ் பண்ணிற படிப்புக்கு ஒரு சமூகம் எவ்வளவு நேரங்களைக் கரியாக்குது என்று ஆரும் யோசிக்கிறேல்லையோ?”

“யோசிச்சு...?”

“அது சரி, நல்ல நிலத்தில்தான் நல்ல பயிர் வளரும் நிலத்தைப் பண்படுத்திறது முக்கியம்”

“ஏதாவது அலுவலா அடிச்சனியளோ. மகள ரியூசனுக்கு கொண்டுபோகவேணும் நேரம் போட்டுது.”

ஆருக்குச் சொல்லியழ.

பிள்ளையிற் படிப்பு முக்கியம் தான். ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தங்கட அறிவுக்கு எட்டிபாடி ஊரோட ஒத்தோடத்தான் செய்வினம் ஆனால், இந்த ரியூசன் கலாச்சாரம் பிழை எண்ணுறதையும், ஒரு நாட்டின் நேர வளங்கள் அநியாய - மாகுது எண்ணுறதையும் எப்பிட விளங்க வைக்கிறது?

கல்வியும், மருத்துவமும் எந்த நாட்டில வியாபாரமாகுதோ அந்த நாடு உருப்பாது.

பிள்ளையள் படிக்கவேணும் ஆனா, என்னத்தைப் படிக்கிறது ஏன் படிக்கிறது எண்டிறது முக்கியம் வெறும் பட்டங்கள் மட்டும் ஒரு மனிசற் வாழ்க்கையை உய்த்திவிபாது. மகிழ்ச்சியைத்தராது. ஆனா, அப்படி எல்லாரும் நம்புகினம் அது உண்மையில்கலை.

எப்ப ஒரு மனுசன் அடுத்த மனுசனைப்பற்றி யோசிக்கத் தொடங்கிறானோ, அடுத்தவற் சந்தோசத்துக்குள்ளதான் தற் சந்தோசமும் அடங்கியிருக்கு என்று உரைத் தொடங்கிறானோ அப்பதான் வாழ்க்கை வசப்படும் அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும் விசயத்துக்கு வறன்.

ரியூசனை நம்பித்தான் பள்ளிக்கூடங்கள் இயங்க முடியுமெண்டால், இந்தக்கல்வி முறை படு பிழை மாற்றப்படவேண்டும்

இலங்கையில் கல்விமுறை உருவாகின காலம் முதல்

எண்பதுகள் வரை இருந்த பாடசாலைகள் எவ்வளவு சிறப்பாக இயங்கின. அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு கடமை உணர்வோடும் பொறுப்போடும் செயலாற்றினார்கள். சமூகப் பொறுப்புள்ள இளைஞர் கூட்டம் கிராமங்களில் கொட்டியபோட்டு தம் இளையோருக்கு இலவசமாகக் கல்வி போதித்தார்கள். அந்த இளைஞர்கள் எல்லாம் இப்போ எங்கே?

ஆறுமுகநாவலர் காலத்தில் அவரது திண்ணைப் பள்ளிகளில் அவர் ஒரு திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தினார். அதாவது மேல்வகுப்பு மாணவர்கள் கீழ்வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும் அவர்களது குறைகளை சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்கவேண்டும் இவ்வாறு கற்பிக்கும்போது கற்பவரும் கற்பிப்பவரும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்ற உண்மையை அவரால் அப்போதே உணரமுடிந்தது.

ஆனால், வெறும் நேரத்தை விழுங்குகின்ற இன்றைய ரியூசன் கல்விமுறையால் ஆவதென்ன? தொண்ணூற்றைந்து வீதமான மாணவர்கள் தெருவில் நிற்பதைத்தவிர. ரியூசன் கல்வியின் இலக்குத்தான் என்ன? மாணவர்களை பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்புவதுதானே! ? அது நடக்கிறதா? பிறகேன் உந்த வெறும் விளையாட்டு?

ரியூசன் கல்வி. தவறான போக்கு. தவறான கலாச்சாரம்

படித்த பெற்றோரும், புத்திஜீவிகளும் கூட வேறு வழியின்றி இந்த மாயைக்குள் சிக்கித் தவிக்கும்போது சாதாரணப் பெற்றோர்களால்தான் என்னசெய்து விட முடியும்? குடும்பப் பொருளாதாரம் வேறு அவர்களை நொருக்கி எறிகிறது. மேலைத்தேய நாடுகளில் உந்த "ரியூசன் கலாச்சாரம்" இல்லை என்கிறது எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? சில பிள்ளையாளுக்கு வகுப்பறைக்கல்வி மட்டும் போதாது. மேலதிக உதவி தேவைப்படும் எண்டது உண்மைதான். அதுக்கு உந்த ரியூட்டறிமுறை தீர்வல்ல.

சரி, ரியூசன் அவசியமென்றால், பாடசாலை ஆசிரியர்களும், நிர்வாகங்களும் கூட இதை நம்புகிறார்களென்றால்? ஏன் அரசாங்கமும்கூட மறைமுகமாக இதை ஆதரிக்கிறதென்றால்...! அப்படி என்னதான் ரியூசன் கொட்டகைக்குள் நடக்கிறது?

- கண்டிப்பு.
 - ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு
 - பாடத்திட்டங்களை முழுமைப்படுத்தல்
 - வினாத்தாள்களை தீவிர பயிற்சிக்குள்ளாக்குதல்
- இவ்வாறு சிலவற்றை சிலர் முன்மொழிகிறார்கள். இவற்றைப் பாடசாலைகள் செய்ய முடியாதா? இதைச் செய்யமுடியாத பாடசாலைகள் எதற்கு? அதற்கான அமைச்சுத்தான் எதற்கு?

இதற்கெதிராக போரட்டம் நடத்தவேண்டாம் சிந்திக்கக்கூடத் தூண்டவேண்டாமா? புத்திஜீவிகள் தூங்கிக் கிடக்கிறார்கள். தயவு செய்து எழுப்பங்கள்! கல்வியில் முன்னேறாத சமூகம் முன்னோக்கி நகரமுடியாது. வாழ்நாள் முழுவதும் போலிப் பெருமை பேசியபடியே அழிந்துபோகப்போகிறது.

2026 ஆம் ஆண்டு நடைபெறவுள்ள உலகின் மிகப்பெரிய காஸ்பந்தாட்டப் போட்டி 2026 FIFA World Cup வரலாற்றில் பல புதிய சாதனைகளுடன் நடைபெறுகிறது.

நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் இப்போட்டிகள் உலக வாழ் மக்களின், குறிப்பாக காஸ்பந்தாட்ட இரசிகர்களின் 2026 உலகக் கோப்பைப் போட்டிகள் 11.06.2026 முதல் 19.07.2026 வரை நடைபெறுகின்றன.

முதன்முறையாக FIFA World Cup மூன்று நாடுகள் இணைந்து நடாத்துகின்றன. கனடா, மெக்சிகோ, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில், 16 நகரங்களில் உள்ள மைதானங்களில் போட்டிகள் நடைபெறுகின்றன.

2026 உலகக் கோப்பைப் போட்டிகள் புதிய வடிவில், புதிய திட்டங்களோடு நடைபெறுகின்றன. இதுவரை காலமும் நடைபெற்ற போட்டிகளில் 32 நாட்டு அணிகள் கலந்து கொண்டன. ஆனால் 2026இல் 48 நாடுகள் பங்கேற்கின்றன. 12 குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு. ஒவ்வொரு குழுவிலும் 4 அணிகள் பங்கெடுக்கின்றன.

குழுச் சுற்றுக்குப் பின் 32 அணிகள் Knockout சுற்றுக்கு முன்னேறும் இறுதிப் போட்டி அமெரிக்காவில் உள்ள MetLife Stadium மைதானத்தில் 19.07.2026 அன்று நடைபெற உள்ளது.

1930ஆம் ஆண்டு உருகுவாய் நாட்டில் ஆரம்பமாகிய உலகக் கோப்பைப் போட்டி, இன்று உலகின் மிகவும் அதிகமான இரசிகர்களை கொண்ட விளையாட்டு நிகழ்வாக வளர்ந்துள்ளது. இனம், மொழி, மதம், நாடு என்ற எல்லைகளைக் கடந்து, மக்களை ஒன்றிணைக்கும், நட்பை வளர்க்கும் அரிய சக்தியாக காஸ்பந்தாட்டம் விளங்குகிறது.

அந்த வகையில் 2026 உலகக் கோப்பை உலக மக்களின் நட்புறவு, ஒற்றுமை மற்றும் விளையாட்டுத் திறனை மேலும் வலுப்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நோர்வேயின் முதல் வேலைநிறுத்தங்களிலிருந்து இன்றைய தொழிலாளர் போராட்டங்கள் வரை

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் வளர்ச்சியும் பெண்களின் உரிமைப் போராட்டமும்!

-குபேரன் துரைராஜா - பேர்கன் நகரசபை உறுப்பினர் (SV)

நோர்வேயில் தொழிற்சங்கங்கள் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடும் உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில், சுற்றுலா மற்றும் உணவகத் துறைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் ஐந்து வாரங்கள் நீடித்த வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். தங்களின் ஊதிய உயர்வு மற்றும் வேலைச் சூழ்நிலைகளை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையுடன் இந்த வேலைநிறுத்தம் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இத்துறையில் பணிபுரிபவர்கள் பலர் மாலை நேரங்கள், இரவு நேரங்கள் மற்றும் வார இறுதி நாட்களிலும் வேலை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். அதே சமயம், அவர்களின் சம்பளம் பல வேறு துறைகளில் பணிபுரிபவர்களை விடக் குறைவாக உள்ளது.

தொழிற்சங்கங்கள், தொழிலாளர்கள் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பங்களிப்புச் செய்பவர்கள் என்பதால், அவர்களுக்கும் அதற்கேற்ற நியாயமான பங்கு கிடைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர்.

இந்த வேலைநிறுத்தம் காரணமாக நோர்வேயின் சுற்றுலா மற்றும் உணவகத் துறைகள் பெரும் சவால்களை எதிர்கொண்டன. தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையில் பல கட்ட பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றதன் பின்னர், தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டதால் வேலைநிறுத்தம் முடிவுக்கு வந்தது.

தொழிற்சங்கங்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடும் போது, சில விசேட சூழ்நிலைகளில் அரசாங்கம் தலையிட்டு அதனை முடிவுக்கு கொண்டு வரக்கூடும் குறிப்பாக, பொதுமக்களின் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம் அல்லது அத்தியாவசிய சேவைகள் பாதிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டால், அரசாங்கம் இரு தரப்பினரையும் பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு அழைத்து ஒரு தீர்வை எட்டுமாறு வலியுறுத்தும் இதன் மூலம் வேலைநிறுத்தம் நிறுத்தப்பட்டு, பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காணப்படும்.

இவ்வாறு, பொதுநலன் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலைகளில் நோர்வே அரசாங்கம் பல வேலைநிறுத்தங்களை முடிவுக்கு கொண்டு வந்துள்ளது.

இந்த வேலை நிறுத்தம், இன்றைய நோர்வேயிலும் தொழிலாளர் இயக்கம் எவ்வளவு முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. 1800களின் இறுதியில் இருந்த தொழிலாளர் சூழல் இன்று மாறியிருந்தாலும், சில அடிப்படைக் கேள்விகள் இன்னும் அதேபோலவே உள்ளன:

- ~ உற்பத்தியாகும் செல்கம் எவ்வாறு பகிரப்பட வேண்டும்?
- ~ நியாயமான சம்பளமும் வேலைநிலைகளும் எவ்வாறு உறுதிசெய்யப்படும்?
- ~ தொழிலாளர்களின் குரல் எவ்வாறு மதிக்கப்பட வேண்டும்?

குறிப்பாக இளைஞர்கள் மற்றும் குடியேற்றப் பின்னணி கொண்ட தொழிலாளர்களுக்கு, இந்த வேலைநிறுத்தம் ஒற்றுமை மற்றும் தொழிற்சங்க அமைப்பின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டும் அடையாளமாக மாறி இருந்தது.

நேர்வேயின் முதல் வேலைநிறுத்தங்களிலிருந்து இன்றைய தொழிலாளர் வாழ்க்கை வரை

இன்று நேர்வே பாதுகாப்பான வேலை சூழல், நல்ல சம்பள அமைப்பு மற்றும் வலுவான சமூகநல அக்கறை கொண்ட நாடாக உலகம் முழுவதும் அறியப்படுகிறது. ஆனால் இந்த உரிமைகள் எதுவும் தானாக உருவாகவில்லை. நூற்றாண்டுகளாக தொழிலாளர்கள் ஒன்றிணைந்து போராடி, வேலைநிறுத்தங்களை நடத்தி, சிறந்த வாழ்க்கை மற்றும் வேலைநிலைகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர். அதேவேளை பெண்களும் வாக்குரிமை, சமத்துவம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் சம உரிமைக்காக நீண்ட காலமாக போராடித்தான் நேர்வேயில் பெற்றார்கள்.

நேர்வேயின் முதல் வேலைநிறுத்தங்கள்:

1800களில் தொழில்துறை வளர்ச்சி வேகமடைந்தபோது, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யத் தொடங்கினர்.

அந்தக் காலத்தில் ஒரு நாளுக்கு 12-14 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருந்தது. தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகள் மிகக்குறைவாக இருந்தன.

1872ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்தியானியா (இன்றைய ஒஸ்லோ) நகரில் அச்சுத் தொழிலாளர்கள் நடத்திய வேலைநிறுத்தம் நேர்வேயின் முதல் பெரிய ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வேலைநிறுத்தமாகக் கருதப்படுகிறது.

அவர்கள் உயர்ந்த சம்பளத்தையும் வேலை நேரத்தை 8 மணித்தியாலாக்களாக குறைக்கும்படி கோரினர். அவர்களின் கோரிக்கைகள் முழுமையாக நிறைவேறாவிட்டாலும், தொழிலாளர்கள் ஒன்றிணைந்து போராட முடியும் என்பதை இந்த வேலைநிறுத்தம் நிரூபித்தது.

1899ஆம் ஆண்டு நேர்வே தொழிலாளர் அமைப்பு (LO) உருவாக்கப்பட்டது. இது நேர்வே தொழிலாளர் இயக்கத்தின் வலுவான அடித்தளமாக அமைந்தது.

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் வளர்ச்சி

1900களின் தொடக்கத்தில் தொழிலாளர் இயக்கம் வேகமாக வளர்ந்தது. தொழிலாளர்கள் 8 மணி நேர வேலை நாள் , சம்பளத்துடன் கூடிய விடுமுறை, நோய்வாய்ப்பட்டோருக்கான சம்பளம், சுடுதல் நேர வேலைக்கான ஊதியம், ஓய்வூதியத் திட்டங்கள், பாதுகாப்பான வேலை மற்றும் வலுவான ஓய்வூதியங்கள் கோரி போராடினர்.

1919ஆம் ஆண்டு 8 மணி நேர வேலை நாள் சட்டமாக்கப்பட்டது. இது தொழிலாளர் இயக்கத்தின் மிகப்பெரிய வெற்றிகளில் ஒன்றாகும்.

நேர்வே வரலாற்றின் முன்று வேலை நிறுத்தங்கள் மிகப்பெரிய வேலைநிறுத்தங்களாக கருதப்படுகிறது.

1921. தொழிலாளர்கள் பொது வேலைநிறுத்தம் - Oslo Folkets hus

1921ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பெரிய வேலைநிறுத்தத்தில் 120,000க்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் பங்கேற்றனர்.

முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு வாழ்க்கைச் செலவுகள் அதிகரித்தபோதும், தொழில் முதலாளிகள் சம்பளத்தை குறைக்க முயன்றனர். இதற்கு எதிராக தொழிலாளர்கள் போராடினர்.

1931ஆம் ஆண்டின் (Menstadslaget) மென்ஸ்டாட் வேலைநிறுத்தம் நேர்வே வரலாற்றின் மிகவும் பிரபலமான வேலை நிறுத்த போராட்டங்களில் ஒன்றாகும்.

1931-ல் வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகப் படைவீரர்கள் களமிறக்கப்பட்டனர்.

சம்பளக் குறைப்புக்கும் வேலைநிறுத்தத்தை உடைக்கும் முயற்சிகளுக்கும் எதிராக தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தினர். பின்னர் இந்த மோதல் தொழிலாளர்களுக்கும் காவல்துறைக்கும் இடையிலான நேரடி மோதலாக மாறியது. இது நேர்வேயின் வர்க்கப் போராட்டத்தின் அடையாளமாக இன்றும் பார்க்கப்படுகிறது.

1970ஆம் ஆண்டில் இருபு தொழிலாளர்கள் நியாயமான சம்பளமும் பாதுகாப்பான வேலை சூழலும் கோரி வேலைநிறுத்தத்தை நடத்தினர். இதன் மூலம் தொழிலாளர் இயக்கம் மேலும் வலுப்பெற்றது.

தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளுக்காக போராடிய அதே காலத்தில், பெண்களும் சமத்துவத்திற்காக போராடினர்.

1800களில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லை, அரசியலில் பங்கேற்க முடியவில்லை, கல்வி வாய்ப்புகள் மற்றும் வேலை வாய்ப்புகள் குறைவாக இருந்தன. பெண்கள் ஒன்றிணைந்து உரிமைக் குரல் கொடுக்கத் தொடங்கினர். 1913ஆம் ஆண்டு நோர்வே பெண்களுக்கு முழுமையான வாக்குரிமை வழங்கியது. பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கிய உலகின் முதல் நாடுகளில் நோர்வேயும் ஒன்றாகும்.

பின்னர் பெண்கள் தொடர்ந்து போராடி சம வேலைக்கு சம ஊதியம், கல்வி பெறும் உரிமை, வேலை செய்யும் உரிமை, சிறந்த குழந்தைகள் பராமரிப்பு வசதிகள், அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் பாகுபாட்டிலிருந்து பாதுகாப்பு போன்ற உரிமைகளைப் பெற்றனர்.

1970களில் பெண்கள் இயக்கம் மேலும் வலுவடைந்தது. இதன் விளைவாக சமத்துவச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன.

இன்று நோர்வே உலகின் மிகவும் சமத்துவமான நாடுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

நோர்வே தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். இதுவே தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும்.

இன்று நாம் இயல்பாகக் கருதும் பல உரிமைகள், பல தலைமுறைகளாக நடைபெற்ற போராட்டங்களின் விளைவாக கிடைத்தவை.

நோர்வே தொழிலாளர் இயக்கமும் பெண்களின் உரிமைப் போராட்டமும் இன்றைய நவீன நோர்வேயை உருவாக்குவதில் மிகப்பெரிய பங்காற்றியுள்ளன.

வேலைநிறுத்தங்கள், ஒற்றுமை, அரசியல் பங்கேற்பு மற்றும் சமூகப் போராட்டங்கள் மூலமாக தொழிலாளர்களும் பெண்களும் இன்று நாம் அனுபவிக்கும் பல உரிமைகளை வென்றெடுத்துள்ளனர்.

நோர்வேயின் சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக தொழிற்சங்கங்களுடன் இணைந்து நோர்வேயின் தொழில் கட்சியும் மிகவும் கடுமையாக உழைத்தது என்பதை மறுக்க முடியாது.

இந்த வரலாறு, நீதிக்காகவும் சமத்துவத்திற்காகவும் மனிதர்கள் ஒன்றிணைந்து போராடும்போது சமூக மாற்றம் சாத்தியமாகிறது என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.

-மனோ.

இலங்கை மாணவியிடமிருந்து ஒரு கதை வந்திருந்தது.

“சேர், இந்தக்கதையைப் படித்து உங்கட கருத்தைச் சொல்லுங்கோ”.

சேர் என்ற சொல் ஆரம்பத்தில் எனக்குப்பெரிய சங்கடத்தைக் கொடுத்தது. ஆனாலும், அந்தப் பிள்ளைகளின் நிலையிலிருந்து யோசித்துப் பார்த்தேன். தனது ஆசிரியரின் நண்பர் தமக்கு ஆசிரியர்தானே என்று பிள்ளைகள் யோசித்திருக்கலாம்! அவருக்குரிய மரியாதையை எனக்கும் தர விரும்பியிருக்கலாம்! அல்லது அதிகம் அறிமுகமில்லாத என்னை எப்படித்தான் அழைப்பது? அங்கிள் அல்லது மாமா, அண்ணை, ஐயா! அந்தச்சிக்கலைப் புரிந்துகொண்டு நானும் மெதுவாய்க் கடக்கத் தொடங்கினேன்.

கதை எழுதிய பிள்ளையின் வயது பதினைந்திருக்கலாம். ஆண்டு பத்து. தலைப்பு, ஆறாவல்.

கதையை மிகுந்த ஆவலுடன் படித்து முடித்து விட்டேன். எனது நண்பரான தனது ஆசிரியரின் ஆலோசனைப்படி அந்தப்பிள்ளை என்னிடம் அபிப்பிராயம் கேட்கிறது. நான் எதைச் சொல்வேன்! எப்படிச் சொல்வேன்?

அந்தப் பிள்ளையிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வரப்போகிறது. இந்த உரையாடலுக்காக என்னைத் தயார் படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அது அவ்வளவு சுலபமானதாகத் தெரியவில்லை.

பதினைந்து வயதில் கதை எழுதும் இளம் படைப்பாளியின் முதல் படையல் இது. என்னுடைய சுய அளவுகோலால் இந்த முதல் முயற்சியை நான் அளவிடமுடியாது. அளவிடக்கூடாது. பெரும் படைப்பாளிகளே பாராட்டை மட்டுமே விமர்சனமாக உள்வாங்க விரும்பும் நிலையில், இந்த இளம் குருத்து வெளிப்படையான என்னுடைய கருத்துகளால் கருகிப்போய்விடாதா என்ற அச்சம் என்னைச் சங்கடத்துக்கு உள்ளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

வெளிப்படையான கருத்து என்ற என்னுடைய வரட்டுப்பிடிவாதத்தை நினைக்க எனக்கே என்மீது வெறுப்பு வந்தது. ஓர் ஆரம்ப முயற்சியை அந்த இடத்தில் வைத்து அளவிடத் தெரியாத என் அறியாமையை நினைத்து என்னையே நான் நொந்து கொண்டேன்.

முத்துப்போன்ற அழகான கையெழுத்து. கையெழுத்திலான அந்த ஐந்து பக்கங்களையும் நொடிப்பொழுதில் வாசித்துமுடித்துவிடக்கூடிய எழுத்தோட்டம். ஏழ்மையின்பால் இரக்கம் கொள்ளும் கதைக்கரு. நோயில் வீழ்ந்துகிடக்கும் அந்தத்தாயும், ஆசிரியர் கலைவாணனும் அந்தச்சிறிய கதைக்குள்ளும் பெரும்பாத்திரங்களாய் விரிகிறார்கள்.

இவ்வளவும் போதாதா அந்தக்கதையினையும், அந்த இளம்படைப்பாளியையும் பாராட்ட? ஓம். நிச்சயமாக. பாராட்டித்தான் ஆகவேண்டும்.

இன்னும் இந்தக் கதைக்கரு எப்படி வந்து சேர்ந்தது? கடைசியில் அந்தத்தாயை ஏன் இறக்க வைத்தீர்கள்? டாக்டர் ஆகும் கனவு உங்களுக்குள் எப்படி உருவானது? கதை மூலமாக நீங்கள் சொல்ல விரும்புவதென்ன? கதை எழுதும் ஆர்வம் எப்படி உங்களுக்கு வந்தது? நீங்கள் எத்தனை கதைகளைப் படித்திருக்கிறீர்கள்? யார் யாருடைய எழுத்துகளைப் படித்திருக்கிறீர்கள்?

நீங்கள் கதை எழுதுவதை, கதைகளை வாசிப்பதை உங்கள் பெற்றோர் எப்படிப் பார்க்கிறார்கள்? அவர்கள் அதை ஊக்குவிக்கிறார்களா? உங்கள் பாடசாலை உங்களுக்கு ஊக்கம் தருகிறதா? போன்ற கேள்விகளோடு அந்த இளம்படைப்பாளியுடனான உரையாடலுக்காகக் காத்திருக்கிறேன். ■

35 வருடங்களை
நிறைவு செய்கிறது
நோர்வே தமிழ் வானொலியான
தேன் தமிழ்போசை

ஒரு நீண்டநெடும் பயணம் -தமயந்தி-

2021 பெப்ரவரியில் முதலாவது “தேன் தமிழிதழ்” வெளிவரத் தொடங்கி, 2026 வைகாசியில் 50வது வெளியீடாக தனது நீள்பயணத்தை வந்தடைந்திருக்கின்றது.

புலம்பெயர் தேசங்களில் இத்தகைய ஒரு கலை, இலக்கிய, சமூக அரசியற் சஞ்சிகையை 50 இதழ்களை வெளியிடுவதென்பது இலகுவான காரியமல்ல. இந்த 50 இதழ்களுக்குமான மனித உழைப்பு என்பது லேசுப்பட்ட காரியமும் அல்ல. பொருளாதாரச் சமை மட்டுமல்ல, இந்த நாடுகளில் இத்தகைய செயற்பாடுகளுக்கான நேரம் ஒதுக்குதல் என்பது மிகப் பெரிய சவாலுக்குரியது. அதுவும் மாதாந்த வெளியீடு எனும்போது..., ஒரு இதழ் வெளியான மறு நாளிலிருந்து அடுத்த இதழுக்கான தேடற் பணிகளைத் தொடங்கியாக வேண்டும்.

தேன் தமிழிதழ் ஆசிரியர் யூலியஸ் அன்ரனியுடனான எனது கலை இலக்கியக் கூட்டுப் பயணம் ஆரம்பித்தது 37 வருடங்களுக்கும் மேலானது.

1989இல் இருந்து யூலியசுடன் நான் பயணித்த கலை, இலக்கிய, படைப்பேற்றப் பயணம் என்பது நீண்ட நெடியது மட்டுமல்ல, ஏகப்பட்ட விமர்சன அடியுதைகளையும், கலையனுபவப் பாடங்கள் படிப்பினைகளையும், மாற்றுச் சிந்தனைகளையும் எங்கள் இருவருக்கும் கற்றுத் தந்திருக்கின்றன.

தேன் தமிழோசை வானொலிக்காக நாம் இருவரும் இணைந்து செய்த கலையிலக்கியப் பரிசார்த்த முயற்சிகள் ஏராளம்

“கவிச்சித்திரம்” என்ற புதிய வானொலி வடிவத்தை யூலியஸ் உருவாக்கினார் என்பதை நான் நிச்சயம் பதிவு செய்துதான் ஆக வேண்டும் ஏற்கனவே எமக்கு மரபுவழியாக அறிமுகமான கவியரங்கம், 80களில் அறிமுகமான கவிதா நிகழ்வு போன்ற கவித்துவ வடிவங்களாகும் இதையெல்லாம் தாண்டி, 90களில் வானொலிக்காகவென யூலியஸ் வடிவமைத்த “கவிச் சித்திரம்” என்ற கலையாக்க காலங்களின் அனுபவங்கள் எக்காலத்திலும் மறக்கமுடியாத சுவாரஸ்யமானவை.

கவிதைகள், இசைக்கூறுகள், நாடக உரையாடல்கள், தொலைபேசி உரையாடல்கள், பாடல்கள் எனப் பல்வேறு வடிவங்களை ஒருங்கிணைத்து, வானொலிக்கான ஒரு புதிய வடிவமாக ஒலிபரப்பப்பட்டு பெரும் வரவேற்பையும், பாராட்டுதல்களையும் பெற்றது. அதேபோல் பல புதிய முயற்சிகள். அதிலொன்று, டென்மார்க்கில் வாழ்ந்து மறைந்த கவிஞர் முல்லையூரானின் படைப்புக்களை “அருவுருவம்” என்ற தலைபில் தொடராக ஒலிபரப்புச் செய்ததைக் குறிப்பிடலாம் மற்றும், மறைந்த ஈழதேசத்துப் பெருங்கவி சுவில்வரெத்தினம் அவர்களோடு யூலியஸ் மேற்கொண்ட நேர்காணல் இன்றுவரை பல சமூக ஊடகங்களில் பகிரப்பட்டு வருகின்றது.

இவற்றையெல்லாம் நான் இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய தேவை என்னவெனில்..., தேன் தமிழிதழ் ஆசிரியர் யூலியஸ் அவர்களின் தனிமனிதத் தேடலும், கண்டடைதலும், படைத்தலும், பகிர்தலும் என்ற அயராத உழைப்பின் நீட்சிதான் இந்தத் தேந்தமிழிதழ் இன்று 50வது வெளியீடுவரை நீள்பயணம் மேற்கொண்டது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டத்தான்.

“தேன் தமிழிதழின்” 50 ஆசிரியர் தலையங்களைத் தொகுத்து, ஒரு நூலாகக் கொண்டு வருவோமானால்..., அதுவே மிகச் சிறந்த காலக் குறியீடாகவும், காலத்தின் பதிவாகவும் அமையும் அந்தளவுக்கு, ஒவ்வொரு இதழின் ஆசிரியர் குறிப்பும் “காலத்தின் கண்ணாடி”யாக பிரதிபலித்து வந்திருக்கின்றன.

“தேன் தமிழிதழ்” சஞ்சிகையானது இலத்திரனியல் பொதுவெளியில் பிரசுரமானது மட்டுமல்ல, குறிப்பிட்டளவு அச்சுப் பிரதிகளாகவும் வெளி வந்தன என்பது மிகப்பெரும் செயற்பாடும், சாதனையும் என்றே சொல்வேன்.

தேன் தமிழிதழின் இந்த நீண்ட நெடும் பயணத்தில் நானும் சகபயணியாக இருக்கிறேன் என்பதில் எனக்கு மட்டற்ற மிகிழ்ச்சிதான்.

“தேன் தமிழிதழ்” என்பது 2021இல் தொடங்கியதல்ல... 1990இல் அடியுஸ்த்திவாரம் வைக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு கற்களாக அடுக்கி கட்டப்பட்டு 2021இல் விசால சாலையாக உருவாக்கம் பெறப்பட்டது. இந்த 50வது இதழ் வெளியீடு என்பது கடந்த ஐந்து வருடங்களுக்கானதல்ல..., மாறாக, கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலான கனவும், முயற்சியும், அறுவடையுமாகும்

குமுதினி 41

-நேதா-15.05.2026

எங்களுக்கு எல்லாம் குமுதினி
கடல் நீந்தும் தாய்.

வெறும் மரக்கலமாய் எம்மிடம் வந்த ஒன்றை
இரத்தமும், சதையுமாய்
எம் சனத்தினை கடல் சுமந்து, கடல் சுமந்து,
ஆன்மா கொண்டு
கடல் நீந்தும் ஒரு மனிசியாய்
இருதயங்களில் இருத்தினோம்
அம் மரக்கலத்தை.

நாங்கள் நினைத்திருக்கவில்லை
அன்று ஏழாற்றுக்கடலில்
இரத்தநாளங்கள் துடிதுடிக்க
தசைத் துண்டுகளாக வீழ்வோம் என்று.

அலை முகடுகள் சுமக்கும்
குமுதினியின் உடலத்தினில்
வீறுட்புப் பாயும் எம் தீவுச்சனத்தின் குருதி!
அது ஆறாது அழும் கண்ணீர்
ஆழியில் சிந்தி பேரலையாய் கேட்கும் இந்நாளில்.

எங்கள் சந்ததிகளின் இருதயத்தினிலும்
காயங்களும், குருதியும், வருக்களும்,
ஒரு சங்கிலித் தொடர்போல
நினைவிருத்திக் கொண்டேதான் இருப்போம்.

நீர் இழுக்கும் கருமேகங்களும்,
மீன் கொத்தும் கடற்பறவைகளும்,
கடலும், கதிரவனும்
என் சனம் அழிக்கப்பட்ட சாட்சியாய்
இன்றும் இருக்கிறது.

எம் இரத்தமுறைந்த
நடுக்கடற்பரப்பின் அடி ஆழத்தில்
என் சனத்தின் ஆத்மாக்களின் நினைவாய்
பூத்திருக்கிறது பவளப்பாறைகள்.

குமுதினி நினைவுக் கோரி - நெடுந்தீவு

யசீர் அரபாத்தின்

மூன்று குறிப்புகள்

1:

உலகம் மூன்று விடயங்களை நோக்கித் தெளிவாகப் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது.

சர்வதேச சூழல் நாளுக்கு நாள் இறுக்கமாக செல்கிறது. ரம்பின் சீன விஜயத்தின் போதும் அதைத் தொடர்ந்து மிக அவசரமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட புடினின் சீன விஜயத்தின் போதும் பல வெளிவராத, சிக்கலான முடிச்சுகள் போடப்பட்டுள்ளன.

சீனாவின் பரிசுகளை முந்தைய தூதுக்குழு குப்பையில் போட்டது பெரும் சர்வதேச ராஜதந்திர சிக்கலை உருவாக்கி இருக்கிறது. மிதக்கும் மனிதாபிமான உதவிகளை சுமந்த அமெரிக்க, ஐக்கிய இராச்சியம், பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், கனடா, அவுஸ்திரேலியா உட்பட பல தங்கள் குடிமக்கள் மிருகத்தனமான முறையில் நடத்தி அதை தைரியமாக பதிவேற்றம் செய்யும் அளவுக்கு உலகில் அனைத்து விடயங்களையும் தூர்ந்துபோய் இருக்கிறது. பென் “கம்மன்பில்” குறித்து அந்த நாடுகளில் மையவோட்டங்கள் அடக்கி வாசிக்கிறார்கள். உலகம் தெளிவாக மூன்று விடயங்களை நோக்கி போகிறது.

1) முதலாவது மூன்றாம் உலகமகா யுத்தம் இது Unofficial ஆக நடந்து வருகிறது.

2) Global Depression இதற்காக Global Slow Down Indicators அனைத்தும் 40 சதவீதமான Risk என்று காட்டுகின்றன இது ஒரு அபாயகரமான நிலை.

3) Super எல் நினோ 170 வருடகால வரலாற்றில் மிக மோசமான எல் நினோ காரணமாக வெள்ளம் வரட்சி சக்கரம் ஊடாக உருவாகும் Global Famine குறிப்பாக வளர்முக நாடுகளில் உணவுப் பஞ்சம்

கடந்த வாரம் (மே மாத ஆரம்பத்தில்) இலங்கையில் பெய்த தாழ்முகம், மழை காரணமாக தாழ்நாட்டில் வெள்ளம் ஆனால் மஹாவலி களனி Complexஇல் நீர்வரத்து இல்லை.

கொத்மலை நீர்த்தேக்கத்தில் 39 சதவீதமான நீர் இருக்கிறது எனவே பயன் தராத அதேவேளை அழிவை ஏற்படுத்தும் மழையும் வறட்சியும் இலங்கையில் பெரும் தாக்கத்தை உருவாக்கும்

இலங்கையின் 92 சதவீதமான விதைகளை இறக்குமதி செய்து வருகிறோம் பொற்றோலிய இறக்குமதி குறித்து துள்ளிக் குதிக்கும் நாம் அதைவிட அதிகமாக உணவு மற்றும் உணவு சார்ந்த இறக்குமதி செய்யும் நாடாக இருக்கிறோம் உள்நாட்டு விதை உற்பத்தி போர்க்கால அடிப்படையில் இலங்கையில் இப்போதே செய்யப்பட வேண்டும்

10,000 அதிகமாக பாரிய சிறிய நடுத்தர அளவிலான குளங்கள் ஆழப்படுத்தி அதன் மேல்தட்டு மண் உரமாகவும், கீழ் மட்ட மண் அபிவிருத்தி தேவைகளுக்காகவும் பயன்பட வேண்டும் இதன் மூலம் நிலக்கீழ் நீர் வளம் தொடர்ச்சியாக Replenish செய்யப்படும் வெள்ளத்தின் பாதிப்பு பண்மடங்கு குறையும் இராணுவ முப்படைகளின் உதவியுடன் சர்வதேசஉதவியுடன் இதை இலங்கை விரைவாக செய்ய வேண்டும்

இந்த நீர்த்தேக்கங்கள் மேலே Floating Solar Power Plant பல நூறுகளை அமைக்க வேண்டும் இவற்றோடு இணைந்த BESS Battery Storage System மற்றும் Solar Pumping System அமைக்க வேண்டும் Green Hydrogen Green Urea Ammonia தொடர்பாக இலங்கை சர்வதேச அளவில் EOI கோரியுள்ளது மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சி. இவை அனைத்தும் தேசிய அளவில் ஒருங்கிணைப்பு செய்து Scale Up, Step up செய்யப்பட்ட வேண்டும்

பாரியளவிலான உள்நாட்டு Electric Mobility உற்பத்தி உருவாக வேண்டும் இலங்கை குடிமக்கள் மற்றும் NRSL உட்பட யாரும் இதில் முதலிடக்கூடிய வகையில் முதலீட்டு வாய்ப்புகள் இலகுவாகவும் பன்முகப்படுத்தப் பட்டதாகவும் கொண்ட Investment Vehicle ஒன்றை அரசு உருவாக்க வேண்டும்

இவற்றின் மூலம் “டொலருக்கான தங்கியிருத்தலை” இலங்கை குறைக்க முடியும்

2:

கிணற்றுக்கு வெளியே என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாத, தெரிந்தும் அதைப் பற்றிப் பேசாத கிணற்றுத் தற்குறிகளின் கதறலை இன்று காணவில்லை.

டொலர் விழுந்தது சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் Assurance உம் இலங்கைக்கு கிடைத்தது. இலங்கை ஒரு தேசமாக பயணிக்க வேண்டும் நெடுந்தூர கடின பயணம் இருக்கிறது அதை யாரும் மறக்கவும் கூடாது. There is no room for complacent.

இலங்கையின் பொருளாதார சீர்திருத்தத் திட்டம் தொடர்ந்து முன்னேறி வருகிறது. Extended Fund Facility (EFF) கீழ் நடைபெறும் ஐந்தாவது மற்றும் ஆறாவது மதிப்பாய்வுகளை அடுத்து, சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் (IMF) நிர்வாகக் குழு இதனை அடுத்த வாரம் பரிசீலிக்க உள்ளதாக IMF ஆசியா - பசிபிக் துறை இயக்குநர் கிருஷ்ணா ஸ்ரீநிவாசன் தெரிவித்துள்ளார்.

சமூக ஊடகங்களில் பகிர்த்த அறிக்கையில், இலங்கை அதிகாரிகள் கடந்தசில ஆண்டுகளில் Macroeconomic நிலைத் தன்மையை மீட்டெடுப்பதில், வெளிநாட்டு கையிருப்புகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதில் மற்றும் நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துவதில் “குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம்” அடைந்துள்ளதாக ஸ்ரீநிவாசன் கூறினார். இந்த முயற்சிகள் பொதுமக்கள், முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் பல்வேறு பங்குதாரர்களால் அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளன என்றும், இது பொருளாதாரத்தை மேலும் “வலுவான அடித்தளத்தில்” அமைக்க உதவியுள்ளது.

சர்வதேச நாணய நிதியம் இலங்கைக்கான தனது உதவியை தொடர்ந்து வழங்கும் என்றும் அவர் தெரிவித்தார். எனினும், சமீபத்திய உலகளாவிய பிரச்சனைகள், கடினமான வெளிப்புற சூழலில் பல பொருளாதாரங்கள் எதிர்கொண்டுள்ள சவால்களைப் போலவே, இலங்கைக்கும் மீண்டும் சில அழுத்தங்களை உருவாக்கியுள்ளதாக ஸ்ரீநிவாசன் குறிப்பிட்டார்.

“இந்த அழுத்தங்களை எதிர்கொள்வது எப்போதும் எளிதல்ல, ஆனால் இலங்கையின் கொள்கை அமைப்பு தற்போது கடந்த காலத்தைவிட குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வலுவாக உள்ளது” என்று அவர் கூறினார்.

மேலும், ஒரே மாதிரியான கொள்கை திசையை தொடர்ந்து பேணுவது மற்றும் மாற்றமடைந்து வரும் சூழ்நிலைகளுக்கு பொருளாதாரம் தன்னைச் சரிசெய்ய உதவும் என்று அவர் தெரிவித்தார்.

3:

மட்டக்களப்பு நூலகத்தை ஜனாதிபதி மற்றும் சுமந்திரன் திறந்து வைத்தது கவனயீர்ப்பைப் பெற்றுள்ளது. மட்டக்களப்பு மாநகர சபை தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பின் கீழ் வருகிறது இதன் மேயரின் அழைப்பை மதித்து ஜனாதிபதி அவர்கள் மிகவும் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த தருணத்தில் யாழ் நூலகத்திற்கு இணையான மட்டக்களப்பு நூலகத்தை திறந்து வைத்து இருக்கிறார்.

இதைத் தொடர்ந்து சஜித்தை 29 ஜனாதிபதி பகல் கனவு காணும் முகநூல் ஒன்று ஜனாதிபதி அனூர குமார திசாநாயக்கவை “நூதன எலார” நவீன எல்லாளன் என்ற அதி உச்ச கட்ட இனவெறி பதிவை இட்டுள்ளது. இவர்கள் முழுமையான நயவஞ்சகர்கள். தமிழருக்கு எதிரான 1983 கருப்பு ஜலை கலவரத்தை நடத்திய ஜே ஆர் ஜெயவர்த்தன அரசுக்கு 1977 வெற்றிக்கு 85 சத வீதமான சிறுபான்மை வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டது அதை வைத்து தான் ஆட்டும் வைக்கப்பட்டது. அந்தளவுக்கு நயவஞ்சகர்களை உணர முடியாத மூளை மழுங்கிய கூட்டம் இது. ஆனால் “நூதன எலார” பிரச்சாரம் நிச்சயமாக பால்போத்தலுக்கு நன்மை தராது அதை அறுவடை செய்வது நாமல் அல்லது திலித்.

எல்லாளை கொன்ற துடுகெழுனு மன்னனால் கூட மதிக்கப்பட்ட நேர்மையான மன்னன். எல்லாளன் சமூதிக்கு முன்னாள் துடுகெழுனு மன்னன் பயணிக்க நேர்ந்தால் தேரில் இருந்து இறங்கி நடந்து மதிப்பளித்து செல்வான் அத்தோடு குடிமக்களும் எல்லாளன் சமூதிக்கு மரியாதை செலுத்த உத்தரவு பிறப்பித்தான். அவர்கள் வீரர்கள் எதிரியாக இருந்தாலும் ஒரு வீரனை மதிக்கும் உயரிய குணம் அனைவருக்கும் இருந்தது இவர்கள் நயவஞ்சகர்கள் சகுனிகள்

இலங்கை ஈஸ்டர் தாக்குதல்கள் நீதியும் தண்டனையும்

Mohamed Sabry

சட்டத்தரணி சர்ஜன் ஜமால்தீன் எழுதிய “இலங்கை ஈஸ்டர் தாக்குதல்கள் - நீதியும் தண்டனையும்” நூல் அறிமுகமும் கலந்துரையாடலும் ஏறாவூர் வாசிப்பு வட்டத்தினால் 20.05.2026 அன்று வாசிப்பு வட்ட அலுவலகத்தில் இடம்பெற்றது. நூலாசிரியர் உட்பட பலர் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டனர். ஆரோக்கியமான கலந்துரையாடலாக அமைந்திருந்தது.

இந்நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் அக்கரைப்பற்று, கொழும்பு மற்றும் கனடாவில் இடம்பெற்றிருந்தன. இந்நூல் தற்போது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகிறது. ஈஸ்டர் தாக்குதல்கள் தொடர்பாக வெளிவந்த பல நூல்களில் சிறந்த ஆய்வு நூலாக தற்போது இந்நூல் பரவலாக கவனம் பெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்போது ஈஸ்டர் தாக்குதல்கள் தொடர்பாகப் பலவிடயங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. அவ்விடயங்களுக்கு நெருக்கமான பல உண்மைகள் இடபுத்தகத்தில் அமைந்திருப்பதே கவனம் பெறுவதற்கான காரணங்களாகும்.

ஈஸ்டர் தாக்குதல்களின் பின்னர் முஸ்லிம் சமூகம் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. பல கெடுபிடிக்குக்கும் அடக்குமுறைக்கும் ஆளாக்கப்பட்டிருந்தது. தாக்குதலை மேற்கொண்ட பயங்கரவாதக் குழு தொடர்பாகப் பாதுகாப்புத் தரப்புக்கு பல முறைப்பாடுகளை முஸ்லிம் சமூகம் முன்வைத்த போதும் அவர்களுக்கெதிராக நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்காமலும் அவர்கள் சுதந்திரமாக தங்கள் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கவும் வாய்ப்பிருந்தது.

ஆனால் தாக்குதலுக்குப் பின்னர் ஓட்டுமொத்த முஸ்லிம் சமூகமே குற்றவாளிக் கூண்டில் நின்றிருந்தது. முரணாகையாக இந்த பயங்கரவாத அமைப்புக்கெதிராக குரல் கொடுத்தவர்கள், செயற்பட்டவர்கள், விசாரிக்கப்பட்டும் கைது செய்யப்பட்டும் நெருக்குவாரங்களுக்கு உள்ளாகினர்.

ஈஸ்டர் தாக்குதல்களின் பின்னணி இலங்கை அரசியல் உட்பட தேர்ந்த ஆய்வுநூலாக இடபுத்தகம் வெளி வந்திருக்கிறது.

வாய்ப்புள்ளவர்கள் கட்டாயம் இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டும் என்பதே பரிந்துரை. குறைந்தபட்சம் ஈஸ்டர் தாக்குதல்கள் தொடர்பான தெளிவை இதன் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளலாம் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு தரப்பின் சார்பாக இவ்வாய்வு நூல் வந்திருக்கிறது.

இந்தக் கலந்துரையாடலுக்கு வருகை தந்த நூலாசிரியர் சட்டத்தரணி சர்ஜன் ஜமால்தீன் அவர்களுக்கும் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் ஏறாவூர் வாசிப்பு வட்டம் சார்பாக மிகுந்த நன்றிகள்.

கடந்த மாதம் (21.04.2026இல்) கொழும்பு பிரதம தபாலக தலைமையக கேட்போர்கூடத்தில் இந்நூல் அறிமுக விழாவில் அருட்தந்தை மா.சத்திவேல் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார்.

18 - 18

சாகடிக்கப்பட்டவர்களின் குரலாகப் பேசுவதா
சாவுக்கு கொடுத்த இனமாகப் பேசுவதா
நிலமற்றவனின் துயரோடு பேசுவதா
சொந்த நிலத்தில் எம்மை கொன்ற நிலத்தில்
எதிரியோடு வாழும் வாழ்வைப் பேசுவதா

கண்ணீர் வாங்க காத்திருக்கும் முல்லை நிலமே
ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்
நந்திகடலில் அள்ளும் நீராய் எம்
குருதி வாங்கிய நிலமே
என் இனத்தின் எலும்புகளின்
மேல் பூக்களை வையுங்கள்
என்றும் உக்கிப்போகாத அந்த
ஆத்மாக்களின் மேல் தீபங்களை ஏற்றுங்கள்

அவர்கள் பாவப்பட்ட எம் மண்ணுக்காக
எமது வாழ்க்கை எமது சந்ததிக்காக
எமது எல்லாவற்றுக்குமாக கொல்லப்பட்டார்கள்
நினைவு கூருதலே அவர்களுக்கான துயில்ப் பா

நினைவுகளால் ஒரு சுடர்

இந்த யன்னல்
என்னையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது
அலையும் நினைவுகளில்
அசைகிறது அதன் திரைச்சீலைகள்.
தாழ்ந்தப்பட்ட நினைவுகளின் உட்புறமாக
ஊர்ந்து திரியும்
பொன்னிறப் பூச்சிகளின் ரீங்காரம்
இரவின் இசையாகிறது.
தூண்டிலிடப்பட்ட மீனாய்
நிலவின் ஒளி உள்நுழைகின்றது.
இனி வரப்போவது யாருமில்லை
தீரா நினைவுகளின் மேல்
பனியாய் உதிர்கின்றன ஞாபகங்கள்.
பேரடுக்குகளின் கீழ்
ஆயிரம் ஆயிரம் சரீரங்கள் உறங்குகின்றன.
சுடர்களால் நினைவு கூர முடியாக் காலத்தில்
வெறிகொண்டலையும்
நூறாயிரம் கண்களிடையே
நானேற்றிய சுடர்
ஒரு சூரியனைப் போலாகி
சுடர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது

-நேதா மோகன்-

சிவப்புச் சட்டை சிறுமியோடு ஒரு பயணம்

புத்தக விமர்சனம்
-மாலினி மாரா.

ஒரு படைப்பைப் பார்த்ததும் என்னை ஈர்ப்பதற்கு இரண்டு காரணங்கள். ஒன்று படைப்பின் பிரம்மா யார் என்பது, அடுத்து அந்தப் படைப்பின் பெயர். அண்மையில் அப்படி இரண்டு விடயங்களாலும் ஈர்க்கப்பட்டு, ஒரு நீண்ட பயணத்தின் பாதையில் வேறெங்கும் கரிசனம் கொள்ளாது வாசித்து முடிந்த நாவல் “சிவப்புச் சட்டைச் சிறுமி”. நூல் வெளியானபோதே அதன் தலைப்பு ஈர்த்தது. சில காரணங்களால் எழுத்துக்களோடு ஒருபெரிய இடைவெளி ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தமையால் வாசிக்கத் தாமதமான போதும் சிவப்புச்சட்டைச் சிறுமி என் மனதுக்குள் பொறுமையாகக் காத்திருந்தாள். மீண்டும் வாசிக்கலாமென முயன்று, புத்தகங்களைத் துளாவிப்போது.... “என்னை வாசியேன்” என முன்னுக்கு வந்து நின்றவள் அவள். காரணம் அவள் கொண்ட தலைப்பு.

அவசியமான, அர்த்தமுள்ள கட்டமைப்புகளை உடைக்காமல், அர்த்தம் அற்றவைகளைக் கேள்வி கேட்கும் எழுத்து ஷர்மிளாவுடையது. வாழ்வின் மீதான இந்தப் பார்வையும் அவரது எழுத்தை வாசிப்பதன் மீதான ஈர்ப்புக்கு இன்னொரு காரணம்.

ஆக, “சிவப்புச் சட்டைச் சிறுமி” என்னுடன் துணைவர இந்த இரண்டு காரணங்களும் போதுமாக இருந்தன. கதையே மர்ஜானியின் இறப்பில் தான் ஆரம்பிக்கின்றது. ஒரு பிஞ்சின் மரணச் சடங்கு அவளின் குடும்பத்தை மட்டுமல்ல வாசிக்கும் எம்மையும் உலுப்பி விடுகிறது அவளது மரணம் குறித்த கேள்விகளுடன்.

அதிலும், வெறும் உடலாகக் கிடந்து இறுதிச் சடங்குகளை ஏற்கும் மர்ஜானியின் ஆத்மா தனக்கு நிகழ்த்துபற்றி வெளிப்

படுத்தத் தவித்து அதன் ஒலி எவர் காதிலும் விழமுடியாது போகும் இயலாமையே அவளுக்கு என்ன நிகழ்ந்தது என்பதைத் தேடும் ஆவலுக்குள்ளும் அந்தரிப்புக்குள்ளும் எம்மைத் தள்ளுகிறது. இந்தத் தேடலே தொடங்கிய கதையை எங்கும் நிறுத்தாமல் தொடர வைப்பதும் கூட. இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமுமாக ஒருமித்தபடி நகர்கிறது கதை. கதை முழுவதும் மூடப்பட்ட கல்லறையைப் போல, திறக்க விரும்பாத பவுத்திரப் படுத்தப்பட்ட நினைவுப் பொக்கிசத்தைப் பாதுகாக்கும் மௌன சோகம் போர்த்தியபடி நகர்கிறது.

பின்பாதியில், மர்ஜானி விட்டுச் சென்ற வாழ்வின் மீதியாக, மர்ஜானியின் வெளிப்படுத்த முடியாத குரலின் ஒலியாக, மர்ஜானி கேட்டிருக்க வேண்டிய கேள்விகளின் வடிவமாக அவளொத்த சாயலில் அவள் விரும்பிய சிவப்புச் சட்டை மீது பிரியங்கொண்ட அபிவி வருகிறாள்.

அவளுக்குள் கேட்கும் குரலிலிருந்து உடையடத் தொடங்குகிறது மர்ஜானியின் மரணம் பற்றிய மர்மம் அவர்களது கிராமத்தில் பெரிய மனிதர் என்ற போர்வைக்குள் இருக்கும் ஆசிரியர் ஒருவரின் அதிகார வன்முறைக்கு, மனிதாபிமானமின்மைக்கு, மிகக் கொடுமான முறையில் பலியாகின்றது ஒரு ஏழைச் சிறுமியின் எதிர்காலம், ஒரு குடும்பத்தின் காலத்துக்குமான மகிழ்ச்சி நிம்மதி எல்லாமே.

இப்போதும் இப்படி ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களா என்றால், நாளாந்தச் செய்திகள் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தானே ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன. இந்த நூலாக இருக்கட்டும், கதையின் பாதியிலிருந்து அபிவி சொல்லும் ராஜாராணிக் கதைகளாக இருக்கட்டும், அதில் புதைந்து போன ராணிகளாக இருக்கட்டும், ஏழே வயதில் குறைந்த சரித்திரத்தில் கொல்லப்பட்ட மர்ஜானியாக இருக்கட்டும் அனைத்திலும் ஆண் அரசியல் மெல்லிய கத்தி முனைக் கோடுபோல கதையில் ஊடுகுவதாக நான் உணர்கிறேன்.

கதையில், தான் நினைத்ததையே பிடிவாதமாக நடைமுறைப்படுத்தும், தன் கருத்துக்கான ஆதாரங்களை, அர்த்தங்களை அடுக்கி வாதிடும் அபிவிவின் பாத்திரப்படைப்பு எம்மைப் பொறுத்தவரை சிறு வயதிலிருந்தே பெண்களின் வாழ்வரிமைக்கான திறவு கோல் என்பதாக உணர்கிறேன்.

பொதுவில் சிறுவயதில் குழந்தைகள் அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் வாயை கேள்வியை எதிர்ப்புணர்வை அடக்கும் பணியை குடும்பமும் குழலுமே செய்கின்றன. அந்தக் கதவுகளை மூடி சாவிக்களை எந்தக் கடலிலோ ஆற்றிலோ வீசினியாதிருப்போமாக!

குழந்தைகள் மீதான வன்முறை என்பது ஒரு கற்பனை அல்ல என்பது எம் எல்லோர்க்கும் தெரியும் சொல்லப்போனால், மென்மையான மொழியில், ஒரு பிஞ்சுப் பூவின் சரித்திரின் மூலம் ஒரு போர்க்குரல் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

நான் புரிந்த வரை இந்தக் குரல்தான் ‘ரமிளா. இந்தக் குரல் இதே வீரியத்துடன் ஒலித்துக் கொண்டிருக்க வாழ்த்துகள் ஷர்மிளா. ●

உச்சக் கொட்டுபவர்களின் நிச்சுங்கள்

-மாவிவி மாலா.

யாரோ இருவர்
சந்தித்துக் கொள்கிறார்கள்.
அதன் நிமித்தம்,
அவர்கள் காதலிக்கிறார்கள்.
அதன் நிமித்தம்
கல்யாணம் செய்து கொள்கிறார்கள்

பின்
வேறேதேதோ நிமித்தங்களால்
சந்திப்பை
காதலை
கல்யாணத்தை
ரத்து செய்து கொள்கிறார்கள்.

ஊதுகுழல்கள் உழைப்புக்காக
ஊதத் தொடங்குகின்றன.

சாதாரணர்கள்
உச்சக்கொட்டத் தொடங்குகிறார்கள்.
எனில்,
அவர்கள் பிரபலங்களாக இருக்கிறார்கள்.
தொலைவானவர்களாக இருக்கிறார்கள்.
பெருங் கோடிகளில் புரள்பவர்களாக
இருக்கிறார்கள்.

எதிர்காலம் பற்றிய பயங்கள்
இருட்டு மூலைக்குள்
அவர்களைத் தள்ளிவிடுவதற்கில்லை.
அடுத்த நேர உணவு பற்றிய
பற்றியெரியும் பிரச்சனைகள்
அவர்கள் கனவுகளிலும் எழுவதில்லை.

அந்தரித்துப் போதலும்,
அநாதரவாகிப் போதலுமான
கழுத்து நெரிக்கும் முட்கரங்கள்
அவர்கள் அகராதியில்
அறிந்திருப்பதற்கில்லை.

இருக்குமிடத்திலிருந்து
அடுத்த படிக்கு ஏற
ஒரு ஒப்பந்த ரத்து
அவர்களுக்கு வேண்டியிருக்கின்றது.

சாதாரணருக்கும் பிரபலங்களுக்கும்
ஒரே வித்தியாசம் தான்
அவர்களும்,
யாரோ சந்திக்கிறார்கள்
அதன் நிமித்தம்
சிலர் காதலிக்கிறார்கள்
சந்திக்காமலும், காதலிக்காமலும்
பலர் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறார்கள்.

பின்,
உயிர் தரித்தலின் பொருட்டும்
ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்து
தோள்களிலும் தலையிலும்
அழுத்தும் பாரங்களுடன்
வெளியேறுகிறார்கள்.

ஊதுகுழல்கள் ஊதாமல்
உச்சக் கொட்டுபவர்கள்
திரும்பிப் பார்க்கிறார்கள்
நெருங்கி வருகிறார்கள்
ஆதாயத் தூண்டலில்
வார்த்தைப் புழுக்களைக் கொழவி
கொந்தளித்துத் தவிக்கும்
மனக்கடலில் வீசுகிறார்கள்
சுரண்டல் மீன்கள் சிக்குமென

பாலியல், பொருளாதாரக் கரைகளில்
ஒற்றைக் காலில் காத்திருக்கிறார்கள்
பிரபல முறிவுகளுக்கு உச்சக் கொட்டியபடி.....

எனதுருமைச் சிலந்தி

-தமயந்தி.

ஐயனார் மாவளவு
முலங்கிணற்றடி மூத்த பூவரசில்
நுட்பமாய் பின்னப்பட்ட சிலந்திவலை

பாதியேயான அம்புலி மேற்குக் கடலுக்குள்
கரைந்துபோன பின்னிராவுக்கு
சற்று பின்னதாக விழித்துக்கொண்ட
சோளக்கக் காற்றின் முதலாவது தும்மலில்
சிலந்தி வலையின் ஒரு நூல்
அறுந்து தொங்கியது.

அந்த நூலின் நுனியில்
தொங்கும் பழையதொரு கடிகாரம்.
அதனுள்ளிருந்துதான் வந்துகொண்டிருந்தது
எனது இதயத்தின் சத்தம்.
இதைத்தானே
பல நாட்களாக தேடிக்கொண்டிருந்தேன்.

தொலைந்தபோது எழாத கேள்விகள்
கண்டடைந்தபின்னால் ஏன் எழுகின்றன...?

இப்போது
எனது இருத்தலானது
சிலந்தியிடமா,
அது பின்னிய வலையிடமா,
சோளக்கத்தின் தும்மலிடமா,
அல்லது
இவையெல்லாம் கைவிட்டபின்
கடிகாரம் மொத்தமாக அறுந்துவிழுந்து சேரும்
கடலிடமா....?

கை தாங்கினாலும்
கைவிடப் பட்டாலும்
எனதான கடைசியிடம்
நாமெங்கிருந்து வந்தோமோ அந்த
கடல்தானே
எனதுருமைச் சிலந்தி. .

-ஐமீல்-

மண்ணின் மடியில்
மிக அமைதியாகக் கிடக்கிறது பெயரறியா விதை

அதன் இதயத் துடிப்பு
யாருக்கும் கேட்பதில்லை

அதை வெறும் கல்லாகவோ
உயிரற்ற பொருளாகவோதான்
எல்லோரும் கடந்து செல்கிறார்கள்

யாரோ ஒருவன் கோபத்தோடு
அல்லது கடமைக்காகவோ
நிலத்தைப் பிளந்து
ஆழமான குழிக்குள்
அதைத் தூக்கி எறிகிறான்

மண்ணை மூடி
கைகளைக் கழுவும் போது
அவன் நினைத்துக் கொள்கிறான்
இத்தோடு எல்லாம்
முடிந்து விட்டதென்று

அதற்குப் பிறகுதான் தொடங்குகிறது
அதன் மௌனத்தின் பேரிரைச்சல்

மை இருளுக்குள்
தன் முதல் விரலை நீட்டி
மண்ணின் மாற்பைப் பிளந்து
மேலே வருகிறது முளை

புதைத்தவர்கள் திகைத்து நிற்க
உரத்த சத்தமிட்டு
விதை சொல்கிறது

நீங்கள் என்னை அழிக்கவில்லை
எனக்கான புது உலகை
திறந்து விட்டீர்களென்று .

நார்சிசிஸ்ட் (Narcissist) என்பவர் யார்?

நார்சிசிஸ்ட் (Narcissist) பற்றி சமீப காலமாகத்தான் அதிகம் பேசுகிறோம். உண்மையில் இவர்கள் யார்? இவர்களை எப்படி அடையாளம் காண்பது? இத்தகையவர்களின் உறவு நிலை எப்படி இருக்கும்? இப்படிப் பல கேள்விகள் நம் முன்னே உள்ளது.

நார்சிசிஸ்ட் (Narcissist) என்பவர் யார்?

நார்சிசிஸ்ட் என்பது தன்னைப் பற்றியே அதிகமாக சிந்தித்து, எப்போதும் பிறரது பாராட்டையும் கவனத்தையும் நாடியிருப்பவர். பிறரின் கவனம் தனக்கு கிடைக்காதபோது கோபம், எரிச்சல் ஏமாற்றம் அடைகிறவர். சுருக்கமாக சொல்வதானால் பிறரின் உணர்வுகளுக்கு அக்கறை காட்டாமல், தன் தேவைகளை நிறைவேற்ற பிறரைப் பயன்படுத்தும் குணம் கொண்ட நபர்.

நார்சிசிஸ்ட் தன் தேவைகள், ஆசைகள் மற்றும் தன்னலம் சார்ந்த விடயங்களை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்தி, பிறரின் உணர்வுகளையும் நலன்களையும் புறக்கணிக்கும் நபர்.

ஒரு நார்சிசிஸ்ட் வெளிப்படையாக மிகவும் தன்னம்பிக்கையுடன் இருப்பது போலத் தோன்றினாலும், அவர்களின் உள்ளார்ந்த உலகம் பாதுகாப்பின்மையாலும் அங்கீகாரத் தேவையாலும் நிரம்பியிருக்கும்.

உறவுகளில் நார்சிசிஸ்ட்கள் பெரும்பாலும் அன்பை விட கட்டுப்பாட்டையே முன்னிலைப் படுத்துவார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்வதில் சிரமப்படுவார்கள். ஒருவரின் தேவைகள், உணர்வுகள் அல்லது எல்லைகளை மதிப்பதை விட, தங்களின் தேவைகளையும் விருப்பங்களையுமே முக்கியமாகக் கருதுவார்கள்.

ஷர்மீளா லெய்யீத்

ஒரு நார்சிசிஸ்டின் “காதல்” உண்மையான அன்பாக இருக்காது. அது பரிவு, மரியாதை மற்றும் உணர்வு பூர்வமான இணைப்பின் (Emotional connection) மீது அமைந்திருக்காது. அதற்கு பதிலாக, அது கட்டுப்பாடு, ஆதிக்கம், தனிப்பட்ட நலன்களைப் பெறும் நோக்கத்துடனே செயல்படும் அவர்கள் மனிதர்களை தனித்துவமான நபர்களாக அல்ல, தங்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் கருவிகளாகப் பார்ப்பார்கள்.

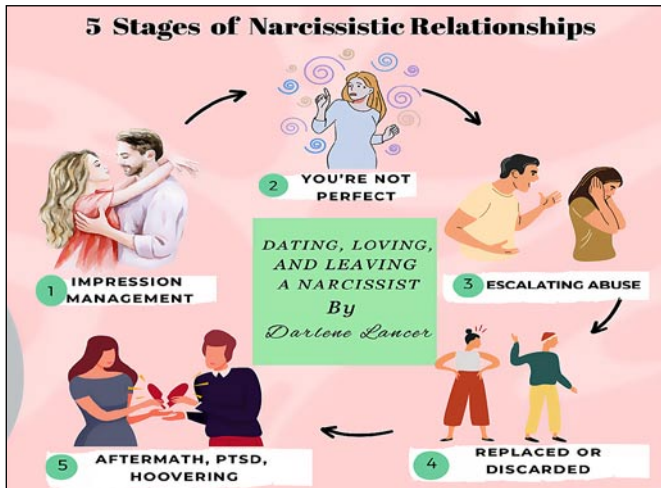
அவர்கள் மற்றவர்களின் உணர்வுகளை பயன்படுத்தி, சூழ்நிலைகளை தங்களுக்குச் சாதகமாக மாற்றி (manipulation), தங்களின் முக்கியத்துவ உணர்வை உயர்த்த முயற்சிப்பார்கள். தான் செய்யாத காரியங்களைச் செய்தவர்போல நடப்பார்கள்.

“நான் உன்னை காதலிக்கிறேன்” என்பதற்கு நார்சிசிஸ்ட் அகராதியில் வேறு அர்த்தம் “நீ எனக்காக செய்வதை எல்லாம் நான் விரும்புகிறேன்” அல்லது “நீ எனக்கு தரும் உணர்வை நான் விரும்புகிறேன்” போன்ற சுயநல அர்த்தங்கள். இதில் மிகவும் வேதனையான விஷயம் என்னவென்றால், அவர்கள் தங்களின் நடத்தைக்குப் பொறுப்பேற்க மாட்டார்கள். தங்களது செயல்களை மறந்துவிட்டு அல்லது மறைத்து பிரச்சினை மற்றவரில் இருப்பதாக நம்ப வைக்க முயற்சிப்பார்கள். தன்னை ஒரு நத்தை போல உள்ளே இழுத்துக் கொள்வார்கள். தன் எண்ணங்கள், கற்பனை உணர்வுகளை உண்மை என நம்பி அதன் வழியில் செயல்படுவார்கள்.

கடினமான விசயங்களை இவர்களால் பேசுவோ, சிக்கலான சூழ்நிலைகளை சமாளிக்கவோ இவர்களால் முடியாது. சவாலான சந்தர்ப்பங்களில் ஓடி ஒளிந்து கொள்வார்கள். பேசுவதை முற்றிலும் தவிர்த்து விட்டு மறைவில் என்னென்ன வகையில் பிறரைக் காயப்படுத்த முடியுமோ அவை அனைத்தையும் இரக்கமின்றி முயற்சிப்பார்கள். நார்சிசிஸ்ட்கள் பெரும்பாலும் பார்க்க மிக அமைதியான தோற்றத்தில் இந்தப் பூனையும் பால் குடிக்குமா போல இருப்பார்கள்.

ஒரு நார்சிசிஸ்டுடன் உறவில் இருந்தால், அவர்களின் நடத்தைக்கு நீங்கள் எந்த வகையிலும் பொறுப்பில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். உங்களைப் பயன்படுத்தி பின்னர் கறிவேப்பிலை போல நிராகரிக்கும் நார்சிசிஸ்ட் உறவிலிருந்து விலகிச் செல்லவேண்டிய சூழ்நிலை வந்தால் அதற்காக குற்றவுணர்வு கொள்ளவேண்டியதில்லை.

நார்சிசிஸ்ட் உடனான உங்கள் அனுபவம் பற்றிய கருத்துக்களை அடுத்து வரும் இதழ்களில் நீங்களும் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். நார்சிசிஸ்டாக இருந்து மிக சிரமப்பட்டு தனக்குள்ளேயே தன்னை எதிர்த்து, தன்னைத் தானே சவால் செய்து மீண்டவர்களது சுயசரிதை படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மிகச் சவாலான காரியம் எல்லோராலும் முடியவே முடியாது. உண்மையில் இதைச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே படித்திருந்தால் என் மன அமைதியை இன்றையை விட சிறப்பாக கையாண்டிருப்பேன்.

2-

நாம் அனைவருமே ஏதோவொரு வழியில் தன்னலமானவர்கள் தான்.

தன்னலம் என்பது ஒரு பரந்த அளவிலான பண்பு அல்லது குணம் தன்னல குணமானது, ஆரோக்கியமான சுயபராமரிப்பிலிருந்து (Self Care) தொடங்கி, சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் தனிப்பட்ட இலக்குகளை அடைவதற்கான முயற்சிகளாகவோ, பிறருக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாத அழிவுகரமான நார்சிசிசம் என்ற தீவிர வடிவமாகவோ வெளிப்படலாம்

நம்மை நாமே கவனித்துக் கொள்வது (Self Care), நமது நலனையும் வசதியையும் முன்னிலைப்படுத்துவது போன்றவை ஆரோக்கியமான சுயநல வெளிப்பாடு எனலாம். ஆரோக்கியமான தன்னலம் கொண்டவர்கள் அளவுக்கு மீறாத வகையில் தங்களுக்கான எல்லைகளை தெளிவாக அமைத்து, சொந்த இலக்குகளையும் விருப்பங்களையும் நிதானமாகப் பின்பற்றிக் கற்றுக் கொள்வார்கள்.

அதோடு தன்னம்பிக்கையையும், முதிர்ச்சியான மதிப்புகளையும் வளர்த்துக்கொண்டு, தங்கள் இலக்குகளை அடைகிறவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு தன்னைப் பற்றிய உறுதியான புரிதல் இருக்கும் தன் தவறுகளை குறைபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும் திருத்திக்கொள்ளவும் தயங்கமாட்டார்கள். இந்தப் பண்புகளால் மற்றவர்களுடன் ஆழமான அர்த்தமுள்ள உறவுகளை அவர்களால் உருவாக்க முடியும்.

குழந்தைகள் இயல்பாகவே சுயநலமாக இருப்பார்கள். தங்கள் தேவைகளை மையமாகக் கொண்டதாகவே பெரும்பாலும் அவர்களது உலகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆனால் அவர்கள் வளர வளர, அந்த நிலையிலிருந்து வெளியே வர வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வார்கள்.

பிறரும் தனித்துவமானவர்களாக இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கும் தனிப்பட்ட உணர்வுகளும் தேவைகளும் உள்ளன என்பதை குழந்தைகள் வளரவளரக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்த ஆரம்ப விழிப்புணர்வே குழந்தைகளை மற்றவர்களுடன் நல்லிணக்கமாக பழக்கக் கற்றுக்கொடுக்கிறது.

ஆரோக்கியமான தன்னலம் கொண்ட ஒரு குழந்தை, பின்னர் அன்பான பெற்றோராகவும், கருணையுள்ள சமூக உறுப்பினராகவும், நம்பகமான குடிமகனாகவும் வளர முடியும்.

ஆனால் ஒருவர் தன் சிந்தனையில் எண்ணத்தில் “மற்றவர்களும் முக்கியமானவர்கள்” என்ற மாற்றத்தை ஏற்றுப் புரிந்து வளர்ந்திட முடியாவிட்டால், அவர் நார்சிசிஸ்ட் (Narcissist) ஆக மாறக்கூடும்.

3-

பாக்டர் ரமணி துர்வசுலா (Dr. Ramani Durvasula) ஒரு மருத்துவ உளவியலாளர். நர்சிசிசம் (Narcissism) குறித்த உலகின் முன்னணி நிபுணர்களில் ஒருவராகவும் அறியப்படுகிறார். நர்சிசிசத்தை அவர் வெறும் தற்பெருமை, தன்னலம் அல்லது அகந்தை என்று மட்டும் பார்க்கவில்லை. மாறாக, அது ஆழமாக வேரூன்றிய சுயமதிப்புக் குறைபாட்டின் வெளிப்பாடு என்று விளக்குகிறார்.

இது பாக்டர் ரமணி துர்வசுலாவை, லூயிஸ் ஹோவ்ஸ் (Lewis Howes) நேர்காணல் செய்த உரையாடலை இந்தத் தளத்தில் நாம் காணலாம்
<https://www.youtube.com/doctorramani>

Dr. Ramani Durvasula - Lewis Howes

லூயிஸ் ஹோவ்ஸ், “தி ஸ்கூல் ஆஃப் கிரேட்னஸ்” (The School of Greatness) என்ற உலகப் புகழ்பெற்ற பாட்காஸ்ட் மற்றும் காணொளித் தொடரின் தொகுப்பாளர்.

மனித உறவுகள், மனநலம், தனிமனித வளர்ச்சி, வெற்றி, குணமடைதல் போன்ற தலைப்புகளில் உலகின் முன்னணி சிந்தனையாளர்களையும் நிபுணர்களையும் அவர் தொடர்ந்து நேர்காணல் செய்து வருகிறார்.

பாக்டர் ரமணியுடன் அவர் நடத்திய உரையாடல்கள் நர்சிசிசம், நச்சுத்தன்மை கொண்ட உறவுகள், உணர்ச்சி ரீதியான துஷ்பிரயோகம், காஸ்லைட்டிங் (Gaslighting), ட்ராமா பாண்டிங் (Trauma Bonding), எல்லைகளை அமைத்தல், மற்றும் மனரீதியான காயங்களிலிருந்து குணமடைதல் போன்ற முக்கியமான விடயங்களை மையமாகக் கொண்டவை.

ஒரு நர்சிசிஸ்டை எவ்வாறு அடையாளம் காண்பது? ஏன் இத்தகைய உறவுகளிலிருந்து வெளியேறுவது மிகவும் கடினமாகிறது? உணர்ச்சி ரீதியான சுரண்டலிலிருந்து எவ்வாறு மீளலாம்? போன்ற கேள்விகளுக்கு தனது நீண்டகால மருத்துவ அனுபவத்தின் அடிப்படையில் விளக்கமளிக்கிறார் பாக்டர் ரமணி.

Dr. Ramani Durvasula

இந்த உரையாடலின் போது லூயிஸ் ஹோவ்ஸ், பாக்டர் ரமணியிடம் ஒரு முக்கியமான கேள்வியைக் கேட்கிறார்: “மிக மோசமாக காயப்படுத்திய ஒரு நர்சிசிஸ்டை எப்படி மன்னிப்பது?”

அதற்கு பாக்டர் ரமணி அளிக்கும் பதில் பலருக்கும் அதிர்ச்சியாகவும் அதே நேரத்தில் விடுதலையளிப்பதாகவும் இருக்கிறது.

ஒரு நர்சிசிஸ்ட் ஏற்படுத்திய ஆழமான காயங்களிலிருந்து மீள வேண்டுமென்றால், அவர்களை மன்னித்தே ஆக வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை என்கிறார் அவர். குணமடைவதற்கான ஒரே பாதையாக மன்னிப்பை கருத வேண்டியதில்லை.

மாறாக, நடந்ததை உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்வதும், குறித்த நபர் ஒருபோதும் மாறாமல் இருக்கக்கூடும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதும், அவர்கள் ஒருநாளும் நமக்குத் தேவையான அன்பையும் அக்கறையையும் வழங்குவார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்பை விடுவிப்பதும் தான் உண்மையான விடுதலையின் தொடக்கம்.

நம்மைக் காயப்படுத்தியவர்களைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியமாக இருக்கலாம் ஆனால் அவர்களை நியாயப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்களை மன்னிக்க முடியவில்லை என்பதற்காக குற்றவுணர்விலும் வாழ வேண்டியதில்லை.

ஏனெனில் குணமடைவது என்பது அவர்களை விடுவிப்பதைப் பற்றியது அல்ல. அவர்களால் ஏற்பட்ட காயத்தின் பிடியிலிருந்து தன்னைத்தானே விடுவித்துக் கொள்வதைப் பற்றியது.

சில நேரங்களில் மன்னிப்பை விட முக்கியமானது, உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு தன் வாழ்க்கையை மீண்டும் தன் கைகளில் எடுத்துக்கொள்வதே.

Sharmila Seyyid

தேவ அபிரா படைப்புக்கள்

மானம் கெட்ட நீதி

தற்பொழுது
தட்பேன் இல்
குற்றம் புரிந்தவர்களைக் கைது செய்கிறார்கள் என
நம்பியிருந்தேன்.
முன்பொருகாலம் சில்லறைக்குற்றம் புரிந்தவர்களை மட்டும்
கைது செய்தார்கள்.
குற்றங்கள் பலவகைப்படும்
கைது செய்யப்படாமல் செய்யக்கூடிய குற்றங்கள்.
கைது செய்யப்படமாட்டார்கள் என உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்ட
குற்றங்கள்.
நிருபிக்கப்பட்ட முடியாத குற்றங்கள்.
நிருபிக்கப்பட்டாலும் நீதி வழங்கப்பட முடியாத குற்றங்கள்.
குற்றமே அல்ல எனக் கருதப்பட்ட குற்றங்கள்.
பேர் குற்றங்கள்.
இன்னும் இன்னும்

என்ன செய்வது?
நெற்றிக் கண் திறப்பினும் குற்றம் குற்றமே என்றரைக்க
நக்கீரன் இல்லாத அரசு!

புலிகள் குற்றம் செய்தால் கொலை அல்லது சிறை.
சிங்கங்கள் யானைகள் குற்றம் செய்தால் பிணை அல்லது
மருத்துவமனை.

சில தேரைகள் ஈருலக வாழ்வு செய்து
வண்ணாத்திகளைச் சிதைத்தால்
அம்மாக்களும் அப்பாக்களும் அலரி மலர்களை அதன்
கால்களுக்கிடையில் வைத்தால்!
என்னால் என்ன செய்ய முடியும்?

தேரைகள் குற்றம் செய்தால்
நானேனென செய்ய
தேவியனே
நானொரு நானொரு மானமும் ஈனமும் கெட்ட மன்னன்

என் செங்கோலுக்கு நிறக் குருடு
சிறுமிகளுக்கோ சுறு கெட்ட வீந்து

அட்டைப்படக் குழிப்பு:

இரந்துண்டு வாழ்வதும்
இச்சையைத்திறத்தலும்
துறவின் ஒழுக்கம்
ஐந்து ஒழுக்கங்களை உயிரினும் ஒம்புதல் கொண்டவர் அரிது.
துறவை மதமாக்கியவன் புத்தனில்லை.
மதம் கொள்பவர் துறவறத்தைப் புரிந்தவரில்லை.
புத்தன் வாழ்வை அனுபவித்துணர்ந்தபின் அதனைத் துறந்தான்.
உடலை வருத்தவும் உள்ளத்தை திருத்தவும் தியானத்துள் அமிழ்ந்திருந்தான்.
ஆசை அழிவறாத மனதுள்
மயிரிகள் முளைத்துக் கொண்டேயிருக்கும்
துறவும் பிடிபடாது அறமும் பிடிபடாது உழல்கிறது ஒரு தொகை.
அதன் அடியிற் சரிந்து கிடக்கிறது அரசு.
துறவிகளுக்குத் தனியான நீதிமன்றங்களை அமைத்தென்ன பலன்?
துறவிகளுக்குத் தனியான இச்சை வடிசாலைகளை அமையுங்கள்.
சிறுவர்களே எங்களை மன்னித்து விடுங்கள்.
அறம் எல்லோர்க்கும் பொதுவென்று சொல்லும் ஒரு செங்கோல்
இங்கில்லை.

-தேவ அபிரா- (வைகாசி 2026)

நோர்வே பேர்கள் நகரசபை உறுப்பினர் (SV)
குபேரன் துரைராஜா அவர்களின்
நோர்வே தேசிய தினம் பற்றிய பகிர்வு

யூலி- நோர்வேயின் சுதந்திர தினம் இங்கு சிறப்பாக பெரு விழாவாக கொண்டாடப் படுகிறது. இந்நாட்டின் சுதந்திர வரலாற்றினை சுருக்கமாக தூருங்கள்...

குபேரன்- 1814ஆம் ஆண்டு நோர்வே வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாக அமைந்தது. 1814க்கு முன் நோர்வேயின் அரசியலில் நிறைய குழப்பங்கள் இருந்தன. பல நூற்றாண்டுகளாக டென்மார்க்குடன் இணைந்திருந்த நோர்வே, நெப்போலியன் போர்களின் முடிவில் டென்மார்க்கிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு சுவீடனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதனை ஏற்க மறுத்த நோர்வே மக்கள், 1814ஆம் ஆண்டு மே மாதம் Eidsvoll என்ற இடத்தில் 112 ஆண் நோர்வேஜிய சமூகப் பொறுப்பாளர்கள் இணைந்து நோர்வேயின் அரசியல் சாசனத்தினை எழுதினார்கள். மே 17, 1814 அன்று அந்த அரசியல் சாசனம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதுவே இன்று நோர்வே தேசிய தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஆனால் 1814ஆம் ஆண்டில் நோர்வே முழுமையான சுதந்திரத்தைப் பெறவில்லை. அதே ஆண்டு நடைபெற்ற குறுகிய போரைத் தொடர்ந்து, நோர்வே சுவீடனுடன் ஒன்றியத்தில் (Union) இணைந்தது. இருப்பினும், தனது அரசியல் சாசனம், நாடாளுமன்றம் (Stortinget) மற்றும் பல உள்நாட்டு நிர்வாக அதிகாரங்களைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது.

1814 முதல் 1905 வரையிலான காலகட்டத்தில் நோர்வேயில் ஜனநாயகம் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றது. ஆரம்பத்தில் செல்வந்தர்கள், நில உரிமையாளர்கள், சமய முன்னோடிகள் மற்றும் சில சமூகப் பிரிவினருக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் பல அரசியல் மற்றும் சமூகப்

போராட்டங்களின் மூலம் வாக்குரிமை விரிவடைந்தது. 1898ஆம் ஆண்டில் அனைத்து ஆண்களுக்கும் பொதுவான வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.

இதேகாலத்தில் தொழிலாளர் இயக்கம், பெண்களின் உரிமைப் போராட்டம் மற்றும் ஜனநாயக சீர்திருத்தங்கள் வலுப்பெற்றன. நோர்வே மக்கள் தங்களுக்கான முழுமை-யான தேசிய சுதந்திரத்தை விரும்பினர். இறுதியாக 1905ஆம் ஆண்டு, நோர்வே மற்றும் சுவீடன் இடையிலான ஒன்றியம் அமைதியான முறையில் கலைக்கப்பட்டது. அதன்பின் நோர்வே ஒரு முழுமையான சுதந்திரமான நாடாக உலக அரங்கில் தனது பயணத்தைத் தொடங்கியது. எனவே, 1814ஆம் ஆண்டு நோர்வே ஜனநாயகத்தின் பிறப்பாகவும், 1905ஆம் ஆண்டு நோர்வே முழுமையான சுதந்திரம் பெற்ற ஆண்டாகவும் வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படுகிறது. ■

நோர்வே அரசியல் சாசனம் உலகின் பழமையான இன்னும் நடைமுறையில் உள்ள அரசியல் சாசனங்களில் ஒன்றாகும். அமெரிக்க அரசியல் சாசனத்திற்கு அடுத்ததாக தொடர்ந்து பயன்பாட்டில் உள்ள மிகப் பழமையான அரசியல் சாசனங்களில் இதுவும் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. அதேவேளை அக்காலத்தில் இங்கு எல்லோருக்கும் சம உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. 1814இலிருந்து 1900ஆம் ஆண்டுவரை 40 வீதமான மக்கள் தான் வாக்களிக்களிக்கும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். அதுவும் ஆண்கள் மட்டும் தான்.

யூலி ஆண்களுக்கு மட்டும்தான் வாக்குரிமை கொடுக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடுகிறீர்கள், எதற்காக இந்த பாடுபாடு?

குபேரன் ஆரம்ப காலத்தில் முதலாளிமார், சமய முன்னோடிகள், நிலவுடையாளர்கள் தான் ஆட்சிப் பொறுப்பை நிர்ணயிக்கும் அதிகார இடத்தில் இருந்தார்கள். 1814 மே மாதம் முதலாவது பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடந்தது. 1814ஆம் ஆண்டில் அனைத்து மக்களுக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்படவில்லை. சுமார் 40% ஆண்களுக்கு மட்டுமே வாக்களிக்கும் உரிமை இருந்தது. அனைத்து ஆண்களுக்கும் 1898ஆம் ஆண்டில் வாக்குரிமை கிடைத்தது. பெண்கள் படிப்படியாக வாக்குரிமை பெற்றனர், 1913ஆம் ஆண்டில் பெண்களுக்கும் முழுமையான வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. இங்கேயும் வர்க்க வேறுபாடுகள் நிறையவே இருந்தன. நாளைவில் பெரும் மாற்றம் அடைந்தது.

இன்று நாம் கொண்டாடும் மே17 மிகவும் முற்றிலும் வேறுபட்டது. தற்போது முழு சுதந்திரத்தோடும், அனைத்து உரிமைகளுடனும் சகல மக்களும் மிகச் சிறப்பாக கொண்டாடுகிறார்கள்.

யூலி இந்நாளை கொண்டாடும் முறைமைகளைச் சொல்லுங்கள்.

குபேரன் ஏனைய நாடுகளின் சுதந்திர நாளில் அதிகம் இராணுவ அணி வகுப்புகள் நடைபெறும் ஆனால் இங்கு அது நடைபெறாது. இங்கு மக்கள் ஒன்று கூடி, தமது கலாசார உடைகள் அணிந்து, கலாசார உணவுகள் பரிமாறி மிகவும் கோலாகலமாக மக்கள் கொண்டாடுவார்கள். வீடுகளில் தேசியக் கொடியை ஏற்றி வைப்பார்கள், ஊர்வலத்தில் தேசியக் கொடியை கொண்டு செல்வார்கள், இன்னும் ஒரு

வித்தியாசத்தை இங்கு நாம் காணலாம், அதாவது, ஏனைய நாடுகளின் சுதந்திர தின ஊர்வலத்தில் அந்நாட்டுக் கொடியினை மட்டுமே கொண்டு செல்லும் உரிமை உண்டு. ஆனால் இங்கே நீங்கள் விருமிய உங்களது தாய்நாட்டுக் கொடிகளையும் கொண்டு செல்லலாம். அதற்கான முழு உரிமையும் சுதந்திரமும் இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பேர்கன் மிகவும் சிறப்பான நகரம், மிகப்பெரிய கல்விமான்கள், கலைஞர்கள் வாழ்கிறார்கள். தமிழர்களுக்கும் பேர்கன் நகரம் சிறப்பு மிக்க நகரமாக வரலாறு கூறுகிறது. முதலாவது தமிழன் இந்த பேர்கன் நகரில் தான் வந்து இறங்கி வாழ்ந்து வந்தார். குட்டி அக்கிள் (அமரர் அன்ரனி ராஜேந்திரன்) அவர்கள் இங்கு வருகை தந்து 70ஆம் ஆண்டினை இவ்வாண்டு நினைவு கொள்ளுகிறோம் இதுவும் நமது வரலாற்றில் பதியப்பட்ட வேண்டியது.

நோர்வேயின் தேசிய தினம் மிகவும் சிறப்பானது. அமைதியானது. மக்களுக்கானது. இங்கு இராணுவத்தை காண முடியாது. இவ்வாறு பல விடயங்களை கூறிக் கொண்டே போகலாம். இவர்களிடத்தில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் நிறையவே இருக்கிறது. புலம்பெயர்ந்து வந்த எம்போன்ற மக்களுக்கும் சகல உரிமைகளும் உண்டு. அனைவருக்கும் தேசிய தின வாழ்த்துக்கள்.

யூலி மே 18ஆம் நாள் நமது தமிழ் மக்களின் இனவழிப்பு நாளாக பார்க்கப்படுகிறது. இந்த நாளில் எமது உறவுகள் ஏராளமானோர் கொல்லப்பட்டனர். இந்நாள் பற்றிய உங்கள் உள உணர்வினைத் தாருங்கள்.

குபேரன் நோர்வேயில் வாழும் ஈழத்தமிழர்களாகிய நாம் மே 17ஆம் நாளினை நாம் வாழும் நாட்டின் சுதந்திரநாளாகையால், அதனை இந்நாட்டு மக்களோடு இணைந்து முழுமையாக கொண்டாடினாலும், மே 18ஆம் நாள் எமது மக்கள் ஏராளமானோர் இறந்த நாள், எமக்கு மிகவும் கவலையான நாள். இந்த இரண்டு உணர்வுகளுக்கு இடையிலும் தான் நாம் வாழ்ந்து வருகிறோம்

எமக்கான சுதந்திர நாளொன்று விடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் வாழ்ந்து வருகிறோம் ●

ஒரு முன்குறிப்பு ~தமயந்தி~

அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலான நமது வாழ்வும் வளமுமான பக்கங்கள் இலங்கைத் தீவின் யுத்தகுழல்களால் கிழித்தெறியப் பட்டதெனவாயிற்று. கிழித்தெறியப்பட்ட அந்தப் பக்கங்களில் நமது மூத்த கலைஞர்களும் உள்ளடங்கலாகத்தான். கூத்துக் கலைஞர்கள், நாடகக் கலைஞர்கள், இசைக் கலைஞர்கள் என அவர்களின் கலைவழிப் பயணங்களும், அவர்கள் மக்களுக்காக மேற்கொண்ட மாபெரும் கலைப்பணிகளும் எமது அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளின் கைகளுக்கு எட்டாதவரை மழுங்கடிக்கப் பட்டனவாயிற்று. அவற்றை மீட்டெடுக்கும் மாபெரிய பணியானது இப்போ நமது நிகழ்காலத்தின் கைகளில் வாக்களிக்கப் பட்டுள்ளது. அந்தப் பணிகளின் தொடக்கப் புள்ளியாக நமது தேசத்தின் மூத்த இசைக் கலைஞரான குட்டி மாஸ்ரர் (கே.சுந்தர்) அவர்கள் தொடராக எழுதப்போகும் இந்தப் பக்கங்கள் அமையும் என்பது நிச்சயம்.

எழுபதுகளின் ஆரம்பப் பகுதியிலிருந்து என்பதுகளின் ஆரம்பப் பகுதிவரை இலங்கை தேசத்தின் தமிழ் சிங்கள அனைத்து நகரங்கள், கிராமங்களென அத்தனை அரங்குகளும் தமிழ், சிங்கள "பொப் இசைக்குழு" என்ற துள்ளிசைக் கலைஞர்களால் நிரம்பப்பெற்ற காலம். உண்மையிலும் உண்மையாகவே அதுவொரு பொற்காலம். அந்த இசையரங்காடிய கலைஞர்களையும், அவர்கள் பற்றிய வரலாற்று, வாழ்வனுபவக் குறிப்புக்களையும் இன்றுள்ள தலைமுறைக்கும், இனி வரப்போகும் தலைமுறைகளுக்கும் நாம் அறிமுகஞ் செய்யவில்லையெனில்..., அவற்றை யார்தான் இனி வந்து செய்யப் போகிறார்கள்...?! அத்தகைய வரலாற்றுக் கடமையில் ஒன்றுதான் இந்தத் தொடக்கப்புள்ளி. ஈழத்து பல்லிசைக் கலைஞரான குட்டி மாஸ்ரர் அவர்களின் அரைநூற்றாண்டுக்கால இசையும் வாழ்வுமான நெடும்பயணம் இது.

குட்டி மாஸ்ரர் அவர்களுடனான எனது இளம்பராய படைப்பனுபவ நினைவுகள் காலகாலத்துக்கும் நினைந்து நினைந்து பேராணத்தம் கொள்ளத் தக்கவைகளாகும் புலம்பெயர் தேசங்களைப் பொறுத்தவரை "தமிழ்ச் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்கள்" என்ற வகையில் 90இன் ஆரம்பத்திலிருந்து குட்டி மாஸ்ரரின் அர்ப்பணிப்பான கலைப்பணிகளை உடனிருந்து பார்த்திருக்கிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் கூடவே பயணித்தும் இருக்கிறேன்.

70-80களில் என்னைப் போன்றவர்களது சிறுபராய வாழ்வனுபவங்கள் எக்காலத்துக்கும் மறக்கப்படக் கூடியதல்ல. அவற்றை இளைய தலைமுறைகளிடம் பகிரந்து கொள்வதென்பது பலவகைகளில் பயனுள்ளதாக அமையும் என்பது நிச்சயமானது.

அந்தக் காலகட்டங்களில்..., கண்ணன்-நேசன், பரமேஸ்கோணேஷ், அருணா, ராஜன், மண்டலேஸ்வரன், போன்றவர்களது இசைக் குழுக்களும், "பொப்-இசைத் தந்தை" நித்தி கனகரெத்தினம், "பொப்-இசைச் சக்கரவர்த்தி" ஏ.ஈ.மனோகரன், முத்தழகு, அமுதன் அண்ணாமலை, N.M.பாலச்சந்திரன், ஸ்ரனி சிவானந்தன், கெங்கா, நவனீதன் சேவியர், "ஈழத்துக் கண்டசாலா" திருச்செல்வம், "ஹிந்திப் பாட்புகழ்" அன்ரன் டேவிட், கலாவதி, கனகாம்பாள், சதாசிவம், ஈழத்து பாலசுப்பிரமணியம், ஈழத்து செளந்தரராஜன், ஈழத்து சீர்காழி, பரமேஸ், பாக்கியராஜ்... என்று இன்னும் நிறையப் பாடகர்களுமென....

இத்தகைய அனைத்துக் கலைஞர்களுடனும் அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக இசைப் பயணத்தில் தொடர்ந்து பயணித்த ஒரு பன்முக இசைக் கலைஞர்தான் குட்டி மாஸ்ரர் என்று எம்மால் அழைக்கப்படும் இசை ஆசான் க.சுந்தர் அவர்கள். இவரது இசை வாழ்வுப்பயணத்தை தேன்தமிழ்தழம் வாசகர்களோடு இணைந்து தொடராக வாசித்தறிய நானும் மெத்தவும் ஆவலாக உள்ளேன்.

1980களில் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபல இசைக் குழுக்களில் கிட்டார், drums, தப்லா, bass guitar இவற்றுடன் கர்நாடக இசையரங்குகளில் மிருதங்கம், மோர்ச்சிங், தவில் வாசிப்பவனாக, இசையுடன் சேர்ந்து எனது இசைப்பயணம் அமைந்திருந்தது.

குறைந்தது 1500 மேடைகளையாவது கண்டிருக்கிறேன் என்பது எனது கணியீடு. இதன்போது, நான் சந்தித்த இசைக் கலைஞர்கள், பாடகர்கள் என்று பார்த்தால் குறைந்தது, 200இற்கும் மேற்பட்ட கலைஞர்களாக இருக்கக்கூடும் இதற்காக நான் இலங்கையில் பயணித்த ஊர்களோ, மாவட்டங்களோ பலப்பல.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் சகல இடங்களையும் (தீவகம் உட்பட) குறிப்பிடலாம் தவிர, மன்னர், கிளிநொச்சி, வவுனியா, முல்லைத்தீவு, (வன்னிப் பகுதியின் பல சிற்றூர்கள்), திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு (திருக்கோவில் வரை) இவை தவிரவும், மலையகப்பகுதி (மாத்தளை, கண்டி, நுவரெலியா, ஹட்டன், கம்போல, தலவாக்கல, தெனியாய, குருநாகல், றத்தோட்டை என இன்னும் பல பிரதேசங்கள்) அத்துடன் கொழும்பு.

இது எப்படி சாத்தியம் ஆனது என்பதை, எனது இந்த தொடரானது முடிந்தளவு பதில்களைத் தரும் என்று நம்புகிறேன். இப்படி ஒரு இசைஞானாக, அந்தக் காலங்களில் வளர்ந்து வருவது என்பது ஒரு சாதாரண விடயமில்லை என்பது, அந்தக்காலங்களில் வாழ்ந்தவர்களால் நிச்சயமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும் ஏனெனில் எமது 'hard disk'/sky store எல்லாமே எமது சொந்த மூளையும், தாள்களில் எழுதப்படும் பதிவுகளும் தான்.

இதைவிடவும் இலங்கைவானொலியின் பங்கும் வெகுவாக உண்டு. இதற்கும் மேலாக எனக்கு அமைந்த இசைக் குருமார்களும் எமது இசை வாழ்க்கையை நேர்வழிக்கு கொண்டுவந்து சேர்த்தனர் என்று நிச்சயமாகக் கூறிக் கொள்ளலாம்.

நான் ஒரு இசைஞானாக வந்தது என்பது "சுயம்புலிங்கமாக" நிகழ்ந்ததாக யாரும் கருத்தி விட வேண்டாம்.

அப்படியென்றால், இவையெல்லாம் எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று என்று நீங்கள் கேட்கலாம் இதற்குப் பல வருடங்கள் பின்னோக்கி நான் போகவேண்டியிருக்கும் கூடவே நீங்களும் வாருங்கள் சேர்ந்தே பயணிப்போம் பல ரசமான, சுவாரஸ்யங்கள் நிரம்பிய, கவலையான, கஷ்டமான, இதமான வாழ்வனுபவங்களை மீண்டுமொரு தடவை மீட்டிப் பார்ப்பதனுடாக இன்னொருமுறை என்னுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து பார்த்துவிடலாம் வாருங்கள்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில் கணேசன் - இரட்டணாம்பாள் எனும் தம்பதியருக்கு, எட்டு சகோதரர்களுக்கு மத்தியில் நான்காவதாக பிறந்து, வளர்ந்து வந்தேன். எனது பெயர் சுந்தரமூர்த்தி ஆனதனாலோ என்னவோ அந்த நேரம் நாம் வாழ்ந்த அந்த வீதிக்குப் பெயரும் "நாயன்மார் வீதி". என்ன ஒற்றுமை பாருங்கள்.

அந்த சமயம் செம்மணி வீதியில் அமைந்துள்ள "சாதனா பாடசாலை"யில் படித்து வரும் ஒரு சாதாரண மாணவன் தான் நான். ஆனால் வகுப்பில் ஆசிரியர்கள் யாராவது வரவில்லை என்றால், எங்கள் கச்சேரி ஆரம்பமாகி விடும் அதில் நான் மேசையில் "டிர்ம்" அடிக்கும் "வித்துவான்". என்னை நடுவில் இருக்க வைத்து, சுற்றிவர இருந்து பாடுவார்கள்.

மாணவர்களை அடித்து ரசிக்கும் சில ஆசிரியர்கள் எல்லா பாடசாலைகளிலும் இருப்பார்கள். அவர்களில் ஒருவர் எங்கள் பாடசாலையிலும் இருந்தார். அந்தப் பாக்கியவான், வேறு வகுப்பில் பாடம் எடுப்பதைக் காட்டிலும், அடுத்த வகுப்பில் யாருக்கு அடிக்கலாம் என்று சதா கையில் பிரம்புடன் திரிபவர். அவர் வந்து எமது முதுகில் ட்ரம் அடித்தார், நொந்தாலும் நாங்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் கடைக்கண்ணால் பார்த்துச் சிரிப்போம்.

இப்படி வகுப்பில் நடக்கும் எமது பாட்டுக் கச்சேரியை, நண்பர்கள் வீட்டிற்கு வரும்போது எனது அம்மாவின் காதிலும் போட்டு விட்டார்கள். ஆனால் அம்மாவோ "அன்னம்" மாதிரி அடி வாங்கியதை தவிர்த்து விட்டு, இவனுக்கு மிருதங்கம் பழக்கலாமே என்று யோசித்தார். அதுதான் அம்மா. அதன்படி, ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து என்னையும் எனது

அண்ணாவையும் (சம்பந்தன் அண்ணா) மிருதங்கம் கற்க ஏற்பாடு செய்தார். எனது குருவாக அமைந்தவர், எனது அம்மாவின் அப்பாவாகிய மிருதங்க வித்வான் சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள். அன்றே ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அதற்குரிய காரணம் இன்னமும் எனக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும், அதுதான் எனது கலை வளர்ச்சிக்கு மிகமிக உறுதுணையாக அமைந்ததாயிற்று.

அதாவது நான் மிருதங்கத்தை எடுத்து, இடதுகை வாசிப்பவர்கள் போன்று வாசித்தேன். இதனை எனது குருவாகிய தாத்தா கவனித்து இருந்தும், அப்படியே விட்டுவிட்டார். அவருடைய புலமைக்கு அது சரியாகப் பட்டது. நானும் ஆரம்பத்தை பிழைவிடாமல் லாவகமாக வாசித்ததால், அவர் அப்படியே விட்டுவிட்டார்.

அதுதான் எனக்கு பின் நாட்களில் ஒரு கொடையாக அமைந்தது. ஏனென்றால் நான் ஒரு வலது கைக்காரன். மிருதங்கம் வாசிப்பதோ இடது கையால் ஆகவே எனக்கு இரண்டு பக்கங்களுமாகவே சாதாரணமாக இயங்க முடிந்தது. இது பெரும்பாலும் யாருக்குமே இலகுவில் அமைந்து விடுவதில்லை. இதன் பயனை அறிவதற்கு, எனக்கு பல வருடங்கள் ஆயிற்று.

ஆனால் நான் நினைக்கின்றேன், நமது வகுப்பில் நடந்த “கச்சேரியில்” நான் எதேச்சையாக எடுத்த முயற்சியாக இருந்திருக்கலாம் அல்லது எங்கோ ஒரு “ஜீன்ஸ்” என்னை இப்படி ஆக்கி இருக்கலாம் இதன் பின்பு..

(அடுத்த இதழில் தொடர்ந்து சொல்கிறேன்)

எமில் கிமே
(Émile Guimet)
இலக்கியப் பரிசு
2026:

“சலாமலெக்” எனும் நாவலுக்காக
சோபாசக்தி கௌரவிக்கப்படுகின்றார்!

ஆசிய இலக்கியத்திற்காக வழங்கப்படும் புகழ்பெற்ற 9ஆவது எமில் கிமே இலக்கியப் பரிசின் வெற்றியாளர்களை, பாரிசிலுள்ள ஆசியக் கலைகளுக்கான தேசிய அருங்காட்சியகமான கிமே அருங்காட்சியகம், 2026 ஜூன் 3 ஆம் நாள் அறிவித்துள்ளது.

நாவல் (Roman) பிரிவில், தீவகத்தின் குக்கிராமமான அல்லைப்பிட்டி, ஊர்காவற்றுறையைச் சேர்ந்த தமிழ்மொழித்தாளரான சோபாசக்தி (அந்தோனிதாசன் ஜேகதாசன்), அவரது சலாமலெக் (Salamalescs) என்ற நாவலுக்காக இவ்வாண்டின் (2026) விருதைப் பெற்றுள்ளார். இந்நூல் பிரான்சின் Zulma பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பரிசுத் தொகையாக 5,000€ அவருக்குப் பணமுடியும் வழங்கப்படுகிறது.

சித்திரக் கதை (Bande dessinée) பிரிவில், மங்கோலியாவைச் சேர்ந்த அஜ்னாய் (Ajnai), தனது புல்வெளிகளின் புராணக் கதைகள் (Les Légendes des stees) என்ற படைப்புக்காகப் பரிசு பெற்றுள்ளார். இந்நூலை Paquet பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

“ஆசிய மக்களின் வரலாறு, பண்பாடு, நினைவுகள் மற்றும், அரசியல், மானிடவியல் /வாழ்வியலை உலக ஏகாதிபத்தியங்கள் தமக்கேற்ப பயன்படுத்தவும் இத்தகைய பரிசுகளின்வழி முனைவது ஏலவே நாம் அறிந்ததே. எனினும், இதன்வழி உலக வாசகர்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் சிறந்த படைப்புகளைப் பாராட்டும் வகையில் வழங்கப்படும் இவ்விருது” என்று அந்நிறுவனம் அறியத் தருகிறது. இவ்வாண்டு மீண்டும், ஆசிய இலக்கியத்துக்காக இலங்கையரே இப்பரிசைப் பெறுகிறார்.

கடந்த 2025-ஆம் ஆண்டிற்கான ஏசியன் இலக்கியத்திற்கான “எமில் கிமே” (Émile Guimet) 2025 விருது, நாவல் பிரிவில் மாலி அல்மேடாவின் ஏழு நிலவுகள் (Les Sept Lunes de Maali Almeida - கல்மேன்-லெவி பதிப்பகம்) என்ற புத்தகத்திற்காக இலங்கை எழுத்தாளரான ஷேகன் கருணாதிலகாவுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஷேகன் கருணாதிலகா வின் நாவல் உலகப் புகழ்பெற்ற புகர் பரிசையும் வென்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

- Sri Rangan Vijayaratnam -

நோர்வே பேர்கன் நகரசபை உறுப்பினர்

வாசன் சிங்காரவேல்

வலதுசாரி கட்சி (H)

நோர்வே தேசிய தினம்

பற்றிய பகிர்வு

சந்திப்பு: யூலியஸ் அன்ரனி

• **யூலி.-** மே 17ஆம் நாள் நோர்வேயின் சுதந்திர தினம், பேர்கன் நகரில் இத்தினம் கொண்டாடப்படும் முறைமை அல்லது கட்டமைப்பு எவ்வாறு இருக்கிறது?

• **வாசன்.-** அனைவருக்கும் வணக்கம். நோர்வேயில் வாழும் நமக்கும் இது முக்கியமான நாளாகும். முக்கியமாக Morgen Prosjonen அதாவது காலை ஊர்வலம் முதல் பேரணி காலை 6:30 மணிக்கு ஆரம்பமாகும். இதிலேயே முக்கியமாக நோர்வே தேசியக்கொடி, அதனைத் தொடர்ந்து பேர்கன் நகரக் கொடி ஆகியன ஏற்றப்படும். பின்னர் தேசிய கீதம், பேர்கன் நகர கீதம் ஆகியன பாடப்படும். ஊர்வலம் ஆரம்பமாகும். அதிலே நாட்டினது பேர்கனினது முக்கியமான வரலாற்றுச் சின்னங்கள் ஏந்திச் செல்லப்படும். பேர்கனில் அர்ப்பணிப்போடு கலை, அரசியல் போன்றவற்றுக்காக ஈடுபட்டவர்கள், தொண்டுப் பணிகளில் ஈடுபட்டவர்களை முதன்மைப் படுத்துவார்கள். சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்டவர்களை நினைவு கூருவதும், அதனை அடுத்த சந்ததியினருக்கு கடத்துவதுமே இந்நாளில் சிறப்பாக அமைகிறது. இவ்வாண்டு (2026) சுதந்திர தினம் அன்று முக்கிய பிரமுகர்களின் ஊர்வலத்தில் பேர்கன் மாநகர கொடியினை முன்னின்று தாங்கிச் செல்லும் சந்தர்ப்பத்தினை எனக்கு அளித்திருந்தனர். அதனை நான் மிகவும் மகிழ்வோடு ஏற்று சிறப்பாக செய்திருந்தேன். பின்னர் 10:45 மணிக்கு பொது மக்களின் ஊர்வலம் அதாவது பாடசாலை, அரசியல், கலை, விளையாட்டு குழுக்கள், பொது மக்களின் ஊர்வலம் ஆரம்பமாகி நடைபெறும்.

• **யூலி.-** புலம்பெயர்ந்து நோர்வேநாட்டில் தஞ்சம் புகுந்து வாழ்ந்து வரும் நம் மக்கள் எவ்வாறு ஒன்றிணைகிறார்கள் (Integrering)?

• **வாசன்.-** நோர்வே நாட்டில் தஞ்சம் கோரி வந்த எமக்கு இந்நாடு முழு வசதிகளோடும் வாழ வைக்கிறது. எனவே இந்நாட்டின் மக்களோடு நாமும் இணைந்து கொண்டாடுவது மிக முக்கியமாகும்.

குறிப்பிட்டு சொல்வதானால் பேர்கன் வாழ் தமிழர்ளாகிய நாம் நன்றாகவே இந்நாட்டு மக்களுடன் இணைந்து செயல்படுகிறோம் என்பது உண்மை. ஊர்வலங்களில் பங்குபற்றுவது, கடைகள் போடுவது, கலை நிகழ்ச்சிகள் செய்வது மட்டுமல்லாது, எமது மக்கள் அனைவருமே நகரப் பகுதிக்கு வந்து பொது மக்களோடு இணைந்து மகிழ்ச்சியைப் பரிமாறிக் கொள்வார்கள்.

• **யூலி.-** மே 18ம் நாள் நமது தாயகத்தில் நம் இனம் பெரும் அழிவை சந்தித்தது. இது பற்றிய உங்கள் கருத்தினை தாருங்கள்.

• **வாசன் .-** நோர்வேயின் சுதந்திர தினத்தை நாம் கொண்டாடினாலும், எமது மனதை முள்ளி வாய்க்கால் இன அழிப்பு நாள் வருடிக் கொண்டே இருக்கும். அந்த நாட்களில் இறந்துபோன, காயப்பட்ட, காணாமல் போன எமது உறவுகளை மறக்க முடியாது. எமக்கும் நோர்வே போன்ற சுதந்திர நாள் ஒன்று மலரும் என்று நம்புகிறோம்.

புத்தக விமர்சனம்

தர்மினியின்

கமுதாசி ருட்சத்திரம்

- வானிலா மகேஸ்வரன்.

கவிஞர் தர்மினியின் 4வது கவிதைத்தொகுப்பு இது. சென்னையிலுள்ள “வேல்” பதிப்பகம் நடாத்திய கவிதைத் தொகுப்புகளுக்கான போட்டியில் அச்சாக்கத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு, செப்டம்பர் 2025 வெளியிடப்பட்டது. இதில் எழுபத்தியொரு கவிதைகள் உள்ளன.

தனித்துவமான எழுத்துநடை, வரிகளை விபரிக்கும் விதம், தேர்ந்தெடுக்கப்படும் சொற்கள் இவைகளே இவர் எழுத்துக்களின் தனித்துவம் அதுமட்டுமன்றி ஒரேமாதிரியான கவிதைகளை தொடர்ந்து எழுதாமல் எல்லாவற்றையும் அதாவது காண்பவை, ரசிப்பவை, எதிர்பார்ப்பது எல்லாவற்றையும் வரிகளுக்குள் கொண்டுவருவது ஒரு கவிதையை வாசிக்கும் போதே அடுத்தடுத்த வரிகளிற்கான எதிர்பார்ப்பை அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

இத்தொகுப்பை தன் அன்புக்குரிய புஷ்பராணி அக்காவுக்கு சமர்ப்பணம் செய்திருக்கிறார்.

(புஷ்பராணி: மறைந்த மூத்த விடுதலைப் போராளி. தொடக்கால போராட்ட அனுபவங்களையும், அந்தக் கால கட்டங்களில் தான் அனுபவித்த சிறைக் கொடுமைகளையும், வலிகளையும் “அகாலம்” எனும் நூலாக எழுதியவர்)

இரத்தத்தில் வரையப்படும் தேசக்கோடுகள்...

இக்கவிதையில் வரும்

வதைக்கூடத்துச் சுவர்களில்

மருத்துவ மனைகளில்

பெருகி ஒழுகும் குருதியில்

தேசக்கோடுகளையா வரைகிறார்கள்?

தனது பேனா முனையால் போரின் கொடூரங்களைச் சபிக்கிறார்.

மற்றும் சில வரிகள்..

உருகாமல் கல்லாக வெள்ளிநிறத்தில் நின்ற பெண் சிற்பம்போல இவள் தன் அன்றாடத்துக்குள் உறைகிறாள்.

ஒளி கசிகிற காலை வெளியே

இரவீரவாகப் பொழிந்த

பனி உறைந்த விட்டத.

எவரோ செய்த பெண் சிற்பம் உருகாமல் கல்லாக

வெள்ளி நிறத்தில் நிற்கிறது

அமைதியின் ஒலி உருக மெதவாக

அன்றாடத்துக்குள் இவள் உறைகிறாள்.

அந்தரித்த காகம் ஒன்று கரைந்தது.

யன்னல் கண்ணாடியை தாண்டி அந்தச்சத்தம்

அவலத்தின் கேள்விக்கு பதிலாக ஒரு கைப்பிடி.

தத்தளித்த இரவு அமைதியாக அடங்கியது.

ஒவ்வொரு வரிகளும் எதோ ஒரு விதத்தில் என்னை பாதித்தது. எல்லாவற்றிற்கும் கவி வடிவம் தருவது அவ்வளவு எளிதல்ல.

உணக்காக ஒன்றும் எனக்காக ஒன்றுமென அருந்தினேன் அன்பில் ஊறிய சுவை அது.

அ.:தே விம்மலோடு கழிந்தது அன்றைய என் இரவும்.

வன்முறைகளுக்கு ஆளாகும் குழந்தைகளுக்காக எழுதப்பட்ட வரிகள் அவ்வளவு வலிமையானவை. விழிகள் கோபத்தினால் சிவந்திருக்கவேண்டும், மறுபக்கம் அவ்வளவு வலியோடேயே வாசித்தேன்.

எவரும் அறியாத நேரம் குழியான்றை வெட்டுகிறேன்,
சுருங்கியோன முதிய விரல்கள்
நேசமென்ற போலிக் கைகள்
உங்களுக்கு ஒரு கடித உறை இருக்கிறது
கிற்பட்டு அதணாளே என்ஹுடல் கிடக்கிறது..

மற்றுமொரு வரியில்
நலம்தானே ?
சக்திதான்,
உண்மைதான் மாயக்காரி இந்தா;
இப்போதே இதைக் கவிதையாக்கப் போகிறாய்..
உண்மைதான் கவிதைகளின் மாயக்காரி இவள்.

மறக்காமல் நினைவில் இருப்பவைகளை பார்க்கின்றாள்.
எட்டுக்கோடு செந்திய முற்றத்தைக் காணவேயில்லை
வாழ்ந்த குடிலின் வாசற்படியில்லை
எல்லைப் புங்கு பூவரசு எதவயில்லை

அம்மாவிடம் கேட்டேன்
மரங்கள் சத்திழந்த போயிருக்கும்
சீமந்தக்கிணறு கூடவா சிறியதாகும்?
அவர் சென்னார்,
கிணறு சிறக்குமா!
நீ தான் பெருந்தவிட்டாய்.

காலம் கரைத்தவற்றை
அந்தப்பக்கம் நலு வீதியும்
இந்தப்பக்கம் நலு வீதியுமாக
நின்ற நான் பார்க்கிறேன்,
காலம் கரைத்தவற்றை பார்த்தபடி அவள்.

யார் தயவின்றியும் மிடுக்கோடு தனித்திருந்தவள்
முதுமையையும் தாண்டி மாறாத கடும் நோயினால் தன்
நிலை இழந்தவளின் இப்போதைய கனவை....

பராமரிப்பாளர்களைக் கண்டவுடன் கத்துகிறாள்
வெளியே கூட்டிப்போ
சக்கர நாற்காலியும்
முன்னாலுள்ள மரமும் அவர் அடைய
விரும்பும் இப்போதைய இலட்சியம்
தாரத்தில் பலானொன்று காற்றிழந்து
மெதுவாக அசைந்து அசைந்து...
கனத்த மனத்தோடேயே திரும்பத்திரும்ப வாசித்தேன்
மனதில் அவ்வளவு வலியும், ஏக்கங்களும்

ஓன்றகூடல் கவிதையை வாசித்த பின் அதேபோல ஒருநாள்
எனக்கும் வராதா என்ற ஏக்கம் என்னுள்.

‘சொல்லாமல் விடைபெற்ற நாட்கள்’இல்
அவர்கள் நின்றகொண்டிருந்தார்கள்.
முச்சக்திணறுகின்ற சூரியன் சாம்பல் நிறத்தில் நான்.

தொடர்ந்து..

நவம்பர் மாதக் கல்லறைத்தோட்டம் அழகாய் இருக்கிறது.
கல்லறையில் உள்ளவர்களை பார்க்கப்போனால்
வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு அவ்வளவு பயம்
உடனேயே போய் குளி. என் நண்பன் சொன்னான்
கல்லறைத்தோட்டங்கள் பூங்கா போல எவ்வளவு
நாட்கள் என் அமைதிக்காக நான் அங்கே
போயிருக்கிறேன் என்று. எவ்வளவு இளகிய மனது
இவர்கள் இருவருக்கும்.

சில திருடர்கள் ஸ்பெஷலானவர்கள்
அதிலும் திருட்டுப் பெண் அதிவிசேஷம்.
வரிகளை வாசித்து நடுச்சாமத்தில் வாய்விட்டுச் சிரித்தேன்.
பக்கத்து அறையில் குறட்டைச்சத்தம் அதைவிடப் பலமாக.

அவள் எதிர்பார்த்த எதுவுமே கிடைக்காதபோது
தன்னைத்தானே வருந்தியவளாக தன்னை சமாதானமும்
படுத்துகிறாள், இதுவே தொடர்கிறது. இதை....

போத்தலில் வளர்க்கும் கொடி
படர்ந்தெழுந்த கழுத்தைக்கட்டி கொள்கிறது
பாய்களிலிருந்த புற்கள் பசிய நிறமாகின்றன
வீடிகாலைத் துதிகள்
யன்னலில் எதிரொலிக்கின்றன
மீண்டுமொரு நாளாகிறது.

ஒரே மூச்சோடு கடுதாசி நட்சத்திரத்தினை வாசித்து
முடித்தேன்.

கவிஞர் தர்மினியின் இன்னுமொரு கவிதைக்காகவும்,
தொகுப்புக்காகவும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.
கவிஞர் தர்மினிக்கு என் அன்பும் வாழ்த்துக்களும்

தர்மினி - வானிலா

வீட்டிற்கு நண்பர்களாக அறியப்பட்ட குடும்பத்தினர் இருவர் 10 நாள் வருகையாக வந்திருந்தனர்.... குடும்பத்தின் அளவு பெரிதாகி விட்டதான கலகலப்பும் பரபரப்பும் நிகழ்ந்த சூழல் ஒரே தலைமுறையினருக்கான புலம்பல்கள்? உரையாடலுக்கு அதிகம் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன.

வைரஸ் ஒன்றினால் ஏற்பட்ட குரல் போன நிலமையிலும் எனது குரல் ஒலித்துக் கொண்டதான் இருந்தது. மருத்துவர் 5 நாட்களுக்கு இரவு பகலாக உறக்கம், நீர் ஆகாரம் என்றாக ஒய்வு என்ற அறிவுரையை மீறிய பள்ளி மாணவ உணர்வுடன் வேலைக்கும் தொடர்ந்தும் ஓடிக்கொண்டிருந்தேன்.

முடிந்தளவிற்கு விருந்தினர்களை சில இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று வரலாற்றுக் கடமைகளை நிறைவு செய்த திருப்தியையும் அடைந்தேன். என்னைப் பிடித்துக்கொண்டுள்ள வைரஸ் அவர்களுக்கும் பரவிவிடாதபடி முக மூடிகளால் என்னை மறைத்தும் கொண்டேன். உணவுப் பிரியனாக அதிகம் இல்லாத நான் உணவு விடுதிகளுக்குச் சென்று உண்பதில் அதிகம் என்னை அவர்களுடன் இணைத்துக் கொள்ளவில்லை. அவை பல வேளைகளில் எனது வேலை நேரங்களில் அமைந்ததும் காரணம் எம்(ன்) வீட்டுச் சமையல் ஒன்றும் உணவகங்களின் உணவுகளின் சுவை தரத்திற்கும் குறைந்தவை அல்ல என்ற பெருமீதம் எ(ன்னி)மீடம் எப்போதும் உண்டுதானே.

உணவகத்திற்கு என்னைத் தவிர எனைய நண்பர்கள் எனது வாழ்க்கைத் துணையுடன் இணைந்து சென்ற ஒரு சந்தர்பத்தில் சைவ உணவகம் ஒன்றில் எனக்காக ஒரு மசாலாத் தோசையை எடுப்பாக எடுத்து வந்தனர்.

உருளைக் கிழங்கு மசியலை தோசைக்குள் ஒழித்து வைத்து பாயாக சுருட்டிச் செய்த தோசையை வீட்டிற்கு எடுத்துவருவதற்கு ஏற்ப அதன் கூரான இரு முனைகளையும் மடித்து நீள் சதுர வடிவாக்கி பாரச்சல் செய்திருந்தார்கள். இரவுச் சாப்பாடு என்றாக குளிர்சாதனப்பெட்டியில் ஏதாவது இருக்கின்றதா என்ற என் தேடலின் இடையில், “உங்களுக்காக மசாலாத் தோசை எடுத்து வந்தோம்” என்று எடுத்து என் முன்னே வைத்தார்கள். அக்கணமே எனது மன-அலைகள் 1980களுக்கு ஓடி விட்டது. அந்த நினைவுகள்தான் என்னை இன்னமும் வாழ வைக்கின்றது. இந்த உணர்வானது எம்போன்ற பலருக்கும் ஒரு பொது வான உணர்வுதான்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக முன்வீதியான இராமநாதன் வீதியில் பல்கலைக்கழக முகப்பிற்கு சற்றுக் கிழக்காக

கண்ணன் லொட்ஜ் (இன்றும் இந்த உணவகம் இயங்குகிறது அதேகாலத்து மேசைகள் இருக்கைகள், தளபாடங்களுடன்) நீர்வேலி கதலிவாழைக்குலை எப்போதும் அளவாக பழுத்த நிலையில் கடையின் முகப்பில் தூ(தொ)ங்கும் யூரியாவை வாழைப் பொத்தியிற்குள் வைத்து கட்டாத இயற்கையாக பெருத்து.. புடைத்து.. மினுமினுப்பாக தோன்றும் சுவையான பழங்கள் அதிகம்

மற்றைய அருகில் உள்ள ஓரிரு கடைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் சற்று விலை அதிகம்தான். அன்றைய கால கட்டத்தில் பல்கலைக் கழக சூழலில் திருநெல்வேலி சந்தி தொடங்கி கந்தர்மடம் வரை மொத்தமாக 10இற்கு உட்பட்ட சாப்பாட்டுக் கடைகள்தான் இருந்தன. சற்று வெளிப்பாக சுத்தமாக தோன்றும் முருகன் கடையில் எம் தேவதைகள் அதிகம் வாழைப் பழத்தை தாமாக புடுங்கி எடுத்து கடைக்காரர் சொல்லும் விலைக்கு மறுப்பில்லாமல் காசைக் கொடுத்து தமது அறைக்கு எடுத்துச் செல்வார்கள். இரவு வேளை சாப்பாட்டின் இணைப்பாக்குவதற்கான தேசிய பழம் அதுதான் அதிகம் மாம்பழம் அல்ல. இலகுவாக சாப்பிடலாம் என்பதாலோ என்னவோ...?

மாலை மைமலில் கடைக்கு வெளியாக இருக்கும் இரு திறந்த விறகு அடுப்புக் கல்லில் ஒன்றில் மசாலாத் தோசைக்கான ஆயத்தங்கள் தினம் நடைபெறும் பெண்கள் சாரை சாரையாக பல்கலைக் கழக வாசலைத் தாண்டியதும் மசாலா தோசை போடுபவர் சற்று வெஜிரேபில் என்னை காய்ந்து கொண்டிருக்கும் கல்லில் தெளித்து அதற்குரிய துடைப்பானால் தடவ அதனால் ஏற்படும் வாசம் நெய் வாசனையாகி அந்த பெண்களை ஈர்க்கும் என்னையும் ஈர்க்கும்...

சற்றுத் தள்ளியுள்ள சைக்கிள் கடை சாமியாரின் கழிசான் போடாத கடைக் குட்டியையும் ஈர்க்கும் தெரு நாய்களும் சில அருகாக உலாவும் ஏதாவது துண்டு துணிக்கை தவறி நிலத்தில வீழாதா என்ற ஏக்கத்துடன். பெண் மாணவர்கள் கடையருகே சென்று ஆளுக்கொரு மசாலாத் தோசை ஓடர் செய்து பாரச்சலாக எடுத்துச் செல்வார்கள்.

அந்த காலத்தில் பல்கலைக் கழக கணீனைத் தவிர்த்து பொதுவாக நகரத்து ஐஸ்கிரீம் கடைகளை தவிர இது போன்ற கடைகளில் பெண்கள் கடையிற்குள் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவது வழக்கம் இல்லை. எம் சமூகம் எமது பெண்களுக்குக் கொடுத்திருந்த சமூகக் “கட்டுப்பாடு” இது.

என் கண்கள் அந்த அழகு தேவதைகளின் சேலைகளின் அழகைத் தாண்டி கண்களைத் தேடும் அவர்களின் அழகிற்காக மட்டும் அல்ல, அந்த கம...கம.. வாசனை ஈர்பிற்காக.... கிடைக்காத பண்டத்திற்காக நான் அப்போது பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருந்தபடியால் ஏதோ கிடைக்கும் சாப்பாடுகளை உண்ணும் வழக்கமே அதிகம். இந்த எண்ணையின் நெய் போன்ற கம...கம.. என்று எழும்

வாசம், மசாலாத் தோசை என்னையும் இழுக்கும் “ஆனால் கையில் சில்லறை இல்லாத சூழலில்” நான் என்ன சைகிள் கடை சாமியாரின் குட்டி மகனா....? “அப்பா எனக்கு ஒண்டு வாங்கித்தா...” என்று தனது வறுமையான தாய் தந்தையரை நச்சரிக்கும் சிறுவனாக அழுது நிலத்தில் புரழ்வதற்கு, ஆனால் அந்த வாசம் மட்டும் இழுக்கும் அதனை வாங்கும் அந்த அழகுகளை இரசிக்கும் சில வேளைகளில் கண்கள் சந்திப்பதும் உண்டு...

ஒரு கணம்தான்... நான் உடுத்திருப்பதோ அன்று தோய்த்து உலர்த்தி மடிப்பு போட்ட அளவிற்கான “புது” துணிகள் அல்ல. அந்த அளவிற்கான புதிய உடுப்புகளும் அல்ல. கலைந்த ரஜனி காந்தின் தலை மயிருடன் காட்சி தருவேன் காற்றால் கலைந்த நீள முடியுடன் எல்லாம் ஒரு கணம்தான் கண்களை வேறு திசையில் திருப்பி எனது போராட்ட வாழ்வின் தேசிய வாகனமாக மிதிவண்டியில் பறந்து விடுவேன், மறைந்துவிடுவேன்...?

எனது “தாமசம்” பல்கலைக் கழக பகுதியை பிரதானப்படுத்தி இருந்த படியால் இந்த கம...கம... வாசனை பிடித்தல் அதனை வாங்கும் தேவதைகளின் பார்வை அழகை கொண்டாடுதல் என்பது தொடர்ந்த வண்ணம் இருந்தன. இன்னும் சில காலம்தான் வாழப் போகின்றோம் என்ற ஒரு வாழ்கையில் இதுவும் ஒரு அங்கம்தான் என்றும் மனதிற்கு எண்ணங்கள் ஓடுவதும் உண்டு. இதில் எந்த விசமும் இல்லை விகற்பமும் இல்லை காதலும் இல்லை... வெறும் இயலாமையும் அழகம்தான். ஏக்கம் மட்டுமே எனக்குள் விஞ்சி இருந்தன.

காலம் ஓட பல்கலைக் கழகத்தின் கன்ரீனில் ஒரு நீண்ட அரசியல் உரையாடலின் பின்பு ஒரு தேநீர் குடிப்பதற்காக மேசையில் அமர்ந்திருந்தேன். நண்பர் தேநீர் வாங்குவதற்காக கவுண்டருக்கு சென்றிருக்கும் வேளை.

(இந்த மேசைகளில் உரையாடாத விவாதிக்காத சித்தாந்தங்களும் இல்லை கொள்கைகளும் இல்லை ஆனால் அவையாவும் 2009 மே மாதம் முள்ளிவாய்காலில் அதிகம் புதைக்கப்படும் என்று அப்போது அதிகம் நாம் நம்பி இருக்கவில்லை.) என் மேசையிற்கு அருகே ஒரு அழகிய தேவதை சேலை

உடுத்த படி புத்தகக் கட்டுடன் “நான் வசந்தி மட்டக்களப்பு கல்முனை உங்களுடன் பேச வேண்டும்” என்றாள்.

மட்டக்களப்பு பகுதியில் அரசியல் வேலை செய்வதற்காக அங்கு சென்ற போது கண்டிருப்பாரோ அல்லது எமது தோழர்களின் உறவோ என்றாகாக கண்ணை மட்டும் உயர்த்த...

தேநீர் எடுத்து வந்த நண்பர் அங்கே வர... “பிறகு கதைக்கின்றேன்... விரிவுரை உள்ளது...” என்று மண்டபத்தை நோக்கி சிட்டாக பறந்து விட்டார்.

நண்பருடனான தேநீர் அருந்தலின் பின்பு நானும் இயக்க வேலையாக வடமராட்சி பக்கம் சென்று விட்டேன் சில நாட்கள் அங்கேயே தங்கியும் விட்டேன்.

மீண்டும் கம...கம... வாசம் நான் முருகன் கடையைப் பார்க்க முற்பட்ட போது அங்கிருந்து இரு கண்கள் ஒரு கணம் என்னை பார்த்துவிட்டு மறைந்தன.

இரு தினங்களின் பின்பு பல்கலைக் கழக முன்றலில் அதே கண்கள் இடை மறித்து “அது என்ன குறு குறு பார்வை பல நாட்களாக” என்று சற்று மிரட்டலாக ஆரம்பித்து அடுத்த சில கணங்களில் சிறு புன்சிரிப்பு... அளவாக... அழகாக... அழகிதான் இதயத்தாலும் என்று மகிழ்ந்தேன்.

“இல்லை எனக்கு மசாலாத் தோசை பிடிக்கும் ஆனால் கம...கம... வாசனையை மட்டும் காசு கொடுக்காது பெறலாம் என்பதற்காக அந்த கடையை நோக்கி பார்ப்பேன். பல பெண்களும் இரவுச் சாப்பாடு வாங்குவார்கள் எல்லோர் கண்களையும் ஒருகணம் சந்திப்பது வழக்கம் அதில் உங்கள் கண்களை நோக்கிய குறு... குறு... பார்வை” “அது சாதாரண பார்வை” என்றேன்

“சரி இனி மேல் எப்போது எல்லாம் நான் ஒன்று எனக்கு வாங்குகின்றேனோ இன்னொன்றை உங்களுக்காக வாங்கித் தருவேன்” என்றார்.

“நான் எப்போது வருவேனென்று எனக்கே தெரியாது அப்போ எப்படி இது சாத்தியம்?” என்றாக அவரை நோக்க, “இனி உங்கள் கண்களை என் கண்கள் தேடும் அதற்காக என்றாலும் நீங்கள் பாதுகாப்பாக உயிரவாழ வேண்டும்” சில தினங்கள் இந்த மசாலாத் தோசை எனக்கு சுவையைக் கொடுத்தன. நினைவுகளைச் சமந்தன.... அதன் நினைவுகள் இன்று வரை மசாலாத் தோசை சாப்பிடும் போதெல்லாம் ஏற்படுகின்றது..

மேசையில் எடுத்து வைத்த அந்த நீள் சதுர வடிவிலான மசாலா தேசையை சுவைத்தேன்..

நினைவுகள் இனித்தன மசாலாத் தோசையை விட..

தேன் தமிழிதழில் இளையோர் படைப்புக்களம்

-ஜெனிரா சங்கர்-

50ஆவது இதழ் வெளியீட்டை முன்னிட்டு இதழ் குழுவினருக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், வாசகர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள். 50 இதழ்களிலும் உலகின் வருங்கால மன்னர்களான மழலைகளின் கை வண்ணங்களை பதிவேற்றியமை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

சிறார்களின் சித்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு கதைகள் பேசின என்பது உறுதி. அவை சிறுவர்களோடு மட்டுமல்லாது பெரியவர்களின் மனங்களோடும் உரையாடின.

சிறுவர்கள் வரைவதன் மூலம் அவர்களது பல திறன்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக அவர்களின் இயங்கு திறன்கள், தாம் செய்யும் விடயங்களில் கவனம் செலுத்துவதல் மற்றும் தங்களை வெளிப்படுத்தும் திறன் ஆகியவற்றை வளர்த்துக்கொண்டு, அவர்கள் தங்கள் கண்கை போன்றவற்றை ஒருங்கிணைப்பிற்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, அவர்கள் பாடசாலை தொடங்கும் போது எழுத்துக்கள் எழுதுவதற்கு வரைதல் பயிற்சி அவசியமாகும்.

சிறுவர்கள் தமது உள்ளுணர்வுகளை வரைதல் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். சிறுவர்கள் பல்வேறு விடயங்களில் கவனம் செலுத்தவும், படைப்பாற்றல் திறனை வளர்க்கவும் வரைதல் பெரிதும் துணை புரிகிறது எனலாம்.

இப்பணியிலே நானும் சிறுவர்களோடு பங்கேற்று, சிறுவர்களின் ஆற்றல்களை வளர்க்கவும், வெளிப்படுத்தவும் பங்காற்றியதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்கு தேன் தமிழிதழ் பெரிதும் துணைபுரிந்து வருகிறது.

இத்தகைய தேன் தமிழிதழின் சிறப்பான பயணம் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக நீடித்து, மேலும் பல சாதனைகளை எட்டி மனமார்ந்த வாழ்த்துகள்.

உங்கள் இதழ் மக்களினது அறிவையும், சிந்தனையையும் வளர்க்கும் ஒளியாக என்றும் விளங்கட்டும்!

Michael Baptist (9år)

Lyanna Theva (5år)

Ahava Paul Arunkumar (11 år)

நாட்காட்டியிலிருந்து
உதிரும் நாட்கள்...

இன்னும் கொஞ்ச நாளில்
நூறு வயதை எட்டி விடும்
பலகையால் கட்டப்பட்ட
எனது அறையின் சுவர்கள்.

அது விழுந்துவிடாதபடிக்கு
வருடத்திலொரு தடவை
ஏதாவதொரு வணிக நிறுவனத்தின்
நாட்காட்டியில் முதுகில்
கயிறு போட்டுக் கட்டிவிடுவேன்.

பழுத்துவிழும் இலைகளைப்போல
நாட்காட்டியிலிருந்து
நாளொன்றுக்கு ஒரு நாளொன்
கிழித்தெறிகின்றன ஒவ்வொரு விடிதலும்

உதிரும் இலைகள் சருகாகி உரமாகி
இன்னொன்றாய் உருவெடுப்பதுபோல
நாட்காட்டியிலிருந்து
கிழித்தெறியப்படும் நாட்கள் ஒவ்வொன்றும்
எருவாகவோ எதுவாகவோ மாறக்கூடும்.

ககனவெளியில் கூத்தாடித்திரியும் முகிந்திரளின்மேல்
துள்ளிக்குதித்து திரியவேண்டுமென்ற
சிறுவயதுப் பெரும் ஆசை இன்னமும்
தீர்ந்தபாடாயில்லை.

அதற்கான ஒற்றைச்சிறகு ஒளிந்துகிடப்பது
இந்த நாட்காட்டிக்குள்தான்.
அதனால்தான்

பலகைச்சுவருக்கும் நாட்காட்டிக்கும் நடுல்
ஒற்றன்போல ஒளிந்திருந்து
அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்
அந்த ஒற்றைச்சிறகு எதுவென்றறிய.

-தமயந்தி.